

საქმე № 330310017001994804

საქმე №33/2210-18

გ ა დ ა წ ყ ვ ე ტ ი ლ ე ბ ა

საქართველოს სახელით

ი შ ე ს ა ვ ა ლ ი

19 თებერვალი, 2019 წელი

ქ. თბილისი

**თბილისის სააპელაციო სასამართლო
ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატა**

მოსამართლე - მანანა ჩოხელი

სხდომის მდივანი - ნინო პაპინაშვილი

აპელანტი (მოსარჩელე) - ი----- ა-----

წარმომადგენლები - მ---- ხ-----, ს---- ტ-----

მოწინააღმდეგე მხარეები (მოპასუხეები) - სსიპ აღსრულების ეროვნული ბიურო, სსიპ აღსრულების ეროვნული ბიუროს თბილისის სააღსრულებო ბიურო

წარმომადგენელი - ე----- ა-----

მესამე პირები - შპს „დ-კ-----“, დ----- მ-----ი, ნ----- კ-----ი

წარმომადგენელი - ზ----- მ-----

დავის საგანი - ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტების ბათილად ცნობა

სასამართლოს გასაჩივრებული გადაწყვეტილება - თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2018 წლის 12 ივნისის გადაწყვეტილება

II აღწერილობითი ნაწილი

1- აპელანტების მოთხოვნა:

თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2018 წლის 12 ივნისის გადაწყვეტილების გაუქმება და ახალი გადაწყვეტილების მიღებით სარჩელის დაკმაყოფილება.

2. მოწინააღმდეგე მხარისა და მესამე პირების პოზიცია:

2.1- სსიპ აღსრულების ეროვნული ბიუროსა და თბილისის სააღსრულებო ბიუროს, ასევე, შპს „დ-კ-----ს“, დ----- მ-----ისა და ნ----- კ-----ის წარმომადგენლები არ დაეთანხმნენ სააპელაციო საჩივარს და ითხოვენ გადაწყვეტილების უცვლელად დატოვება.

3. გასაჩივრებული გადაწყვეტილების დასკვნებზე მითითება.

3.1- გასაჩივრებული გადაწყვეტილების სარეზოლუციო ნაწილი:

თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2018 წლის 12 ივნისის გადაწყვეტილებით ი----- ა-----ს სარჩელი არ დაკმაყოფილდა.

3.2. დასკვნები ფაქტობრივ გარემოებებთან დაკავშირებით:

მეწარმეთა და არასამეწარმეო (არაკომერციული) იურიდიული პირების რეესტრიდან ამონაწერით ირკვევა, რომ შპს „დ-კ-----“ საჯარო რეესტრის ეროვნულ სააგენტოში მეწარმე სუბიექტად, 4----- საიდ-ნტიფიკაციო ნომრით, დარეგისტრირდა 2--- წლის 0- ი-----; იურიდიული მისამართია - საქართველო, თბილისი, ვ--- - ს----- რაიონი, ს----- ქ. N--, ფართი N-; კომპანიის ხელმძღვანელობაზე/წარმომადგენლობაზე უფლებამოსილი პირია დირექტორი - გ----- ბ-----ძე; პარტნიორებს წარმოადგენენ - დ----- მ-----ი (წილი - 50 %), ი----- ა----- (წილი - 50 %).

ი----- ა-----მა თბილისის საქალაქო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა კოლეგიაში სარჩელი აღძრა მოპასუხეების - დ----- მ-----ის, გ----- ბ-----ძის, ლ----- ლ-----ისა და შპს „დ- კ-----ს“ მიმართ, გაუნაწილებელი მოგების გადახდ-ვინებისა და ზიანის ანაზღაურების მოთხოვნით. განსახილველ სარჩელზე, სასამართლოს 2--- წლის 2----- განჩინებით გამოყენებული იქნა სარჩელის უზრუნველყოფის ღონისძიება, რომლის საფუძველზე შპს „დ-კ-----

--ს“ დირექტორის მოვალეობის შემსრულებელს დ----- მ-----ს და ლ---- ლ-----
----ეს დავის საბოლოო გადაწყვეტამდ- აკრძალათ შპს „დ-კ-----ს“ კუთვნილი
ფულადი სახსრების განკარგვა, პარტნიორთა კრების თანხმობის
გადაწყვეტილების გარეშე, გარდა შპს „დ-კ-----ს“ საგადასახადო ვალდ-
ბულებების შესრულებისათვის აუცილებელი თანხების განკარგვისა.

ხსენებული განჩინება თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სამოქალაქო
საქმეთა პალატის 2--- წლის 1----- განჩინებით უცვლელად დარჩა.

2--- წლის 2- ი-----, ე----- მხრივ, ნ----- კ-----ს (შემდგომში - მესამე პირი) და
მეორე მხრივ, შპს „დ-კ-----ს“ დირექტორის გ----- ბ-----ძის მინდობილ პირს
- დ----- მ-----ს (შემდგომში - მოვალე) შორის გაფორმდა ხელშეკრულება
მესამე პირის ვალდ-ბულების შესრულების შესახებ.

ხელშეკრულების თანახმად, იმის გათვალისწინებით, რომ თბილისის
საქალაქო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა კოლეგიის 2--- წლის 2-----
სარჩელის უზრუნველყოფის შესახებ განჩინებით შპს „დ-კ-----“ აკრძალა
კუთვნილი ფულადი სახსრების განკარგვა, რაც თავის შინაარსით გულისხმობს
მის წინაშე მდგარი ფინანსური ვალდ-ბულებების შეუსრულებლობას,
მხარეები შეთანხმდნენ, რომ მესამე პირი პირადი სახსრებით
უზრუნველყოფდა მოვალის მიმდინარე და სხვა ფინანსური ვალდ-ბულებების
შესრულებას ამ უკანასკნელის კრედიტორების სასარგებლოდ, ხოლო თავის
მხრივ მოვალე ვალდ-ბული იყო წინამდ-ბარე ხელშეკრულებით დადგენილ
ვადაში დაებრუნებინა მესამე პირისათვის ამ უკანასკნელის მიერ მოვალის
ფინანსური ვალდ-ბულებების შესრულების მიზნით გადახდილი თანხები
სრულად.

ხელშეკრულების 2.3. პუნქტის მიხედვით, წინამდ-ბარე ხელშეკრულების
მოქმედ-ბის ფარგლებში, მხარეები ვალდ-ბულნი იყვნენ ყოველთვიურად
მოეხდინათ შედარების აქტების შედგენა, ერთანეთის წინაშე არსებული ვალდ-
ბულებების არსებობის თაობაზე.

ხელშეკრულების მე-3 პუნქტის თანახმად, მესამე პირი ვალდ-ბული იყო
წინამდ-ბარე ხელშეკრულების ფარგლებში უზრუნველყო პირადი თანხების
მოძიება და შპს „დ-კ-----ს“ მიმდინარე, გრძელვადიანი და სხვა ფინანსური
ვალდ-ბულებების შესრულება ჯეროვნად. ამასთანავე, უფლებამოსილი იყო
მოვალისათვის მოეთხოვა ამ ხელშეკრულებით ნაკისრი ვალდ-ბულებების
ჯეროვნად, დათქმულ დროსა და ადგილას შესრულება. თავის მხრივ, მოვალე
ვალდ-ბული იყო დაებრუნებინა ამ უკანასკნელის მიერ, წინამდ-ბარე
ხელშეკრულების ფარგლებში გადახდილი თანხები. დაუბრუნოს მესამე პირს,
ამ უკანასკნელის მიერ მოვალის მიმდინარე, გრძელვადიანი და სხვა

ფინანსური ვალდ-ბულებების შესრულების მიზნით გადახდილი თანხები სრულად, წინამდ-ბარე ხელშეკრულებით გათვალისწინებულ ვადაში. ამასთანავე, უფლებამოსილი იყო მესამე პირისათვის მოეთხოვა ამ ხელშეკრულებით ნაკისრი ვალდ-ბულებების ჯეროვნად, დათქმულ დროსა და ადგილას შესრულება.

ხელშეკრულების 4.1- პუნქტის თანახმად, ხელშეკრულების მოქმედ-ბის ვადა განისაზღვრა 2--- წლის 1- დ-----.

2--- წლის 3- ი----, ე---- მხრივ, ნ----- კ-----ს და, მეორე მხრივ, შპს „დ--კ-----ს“ დირექტორის გ----- ბ-----ძის მინდობილ პირს - დ---- მ-----ს შორის გაფორმებული შედარების აქტით, მათი მხრიდან დადასტურებული იქნა, რომ 2-0-2---წ. ხელშეკრულებიდან გამომდინარე, შპს „დ--კ-----ს“ დავალიანება ნ----- კ-----ის მიმარ შეადგენდა 3---.6- ლარს, 2--- წლის 3----- მდგომარეობით.

3-0-2---წ. ე---- მხრივ, ნ----- კ-----ს და, მეორე მხრივ, შპს „დ--კ-----ს“ დირექტორის გ----- ბ-----ძის მინდობილ პირს დ---- მ-----ს შორის გაფორმებული შედარების აქტით, მათი მხრიდან დადასტურებული იქნა, რომ 2-0-2---წ. ხელშეკრულებიდან გამომდინარე, შპს „დ--კ-----ს“ დავალიანება ნ----- კ-----ის მიმართ შეადგენდა 2----9- ლარს, 2--- წლის 3----- მდგომარეობით.

3-0-2---წ. ე---- მხრივ, ნ----- კ-----ს და, მეორე მხრივ, შპს „დ--კ-----ს“ დირექტორის გ----- ბ-----ძის მინდობილ პირს დ---- მ-----ს შორის გაფორმებული შედარების აქტით, მათი მხრიდან დადასტურებული იქნა, რომ 2-0-2---წ. ხელშეკრულებიდან გამომდინარე, შპს „დ--კ-----ს“ დავალიანება ნ----- კ-----ის მიმართ შეადგენდა 43---1- ლარს, 2--- წლის 3----- მდგომარეობით.

3-0-2---წ. ე---- მხრივ, ნ----- კ-----ს და, მეორე მხრივ, შპს „დ--კ-----ს“ დირექტორის გ----- ბ-----ძის მინდობილ პირს დ---- მ-----ს შორის გაფორმებული შედარების აქტით, მათი მხრიდან დადასტურებული იქნა, რომ 2-0-2---წ. ხელშეკრულებიდან გამომდინარე, შპს „დ--კ-----ს“ დავალიანება ნ----- კ-----ის მიმართ შეადგენდა 6-3--.2- ლარს, 2--- წლის 3- სექტემბრის მდგომარეობით.

3-.-.2---წ. ე---- მხრივ, ნ----- კ-----ს და, მეორე მხრივ, შპს „დ--კ-----ს“ დირექტორის გ----- ბ-----ძის მინდობილ პირს დ---- მ-----ს შორის გაფორმებული შედარების აქტით, მათი მხრიდან დადასტურებული იქნა, რომ 2-0-2---წ. ხელშეკრულებიდან გამომდინარე, შპს „დ--კ-----ს“ დავალიანება ნ-----

----- კ-----ის მიმართ შეადგენდა 7----.9- ლარს, 2--- წლის 3- ო----- მდგომარეობით.

3-.1--2---წ. ე----- მხრივ, ნ----- კ-----ს და, მეორე მხრივ, შპს „დ--კ-----ს“ დირექტორის გ----- ბ-----ძის მინდობილ პირს დ----- მ-----ს შორის გაფორმებული შედარების აქტით, მათი მხრიდან დადასტურებული იქნა, რომ 2-.0-.2---წ. ხელშეკრულებიდან გამომდინარე, შპს „დ--კ-----ს“ დავალიანება ნ----- კ-----ის მიმართ შეადგენს 1----.5- ლარს, 2--- წლის 3----- მდგომარეობით.

1-.1-.2---წ. ე----- მხრივ, ნ----- კ-----ს და, მეორე მხრივ, შპს „დ--კ-----ს“ დირექტორის გ----- ბ-----ძის მინდობილ პირს დ----- მ-----ს შორის გაფორმებული შედარების აქტით, მათი მხრიდან დადასტურებული იქნა, რომ 2-.0-.2---წ. ხელშეკრულებიდან გამომდინარე, შპს „დ--კ-----ს“ დავალიანება ნ----- კ-----ის მიმართ შეადგენდა 1----.3- ლარს, 2--- წლის 1----- მდგომარეობით.

2--- წლის 1-----, შპს „დ- -კ-----“ წერილით მიმართა ნ----- კ-----მა, რომელმაც მიუთითა, რომ 2--- წლის 2----- ხელშეკრულებიდან და ამ ხელშეკრულების საფუძველზე გაფორმებული შედარების აქტებით კომპანიის დავალიანება შეადგენს 1----.3- ლარს. ხელშეკრულების შესაბამისად, შპს „დ- -კ-----“ წინამდ-ბარე დავალიანება მის მიმართ უნდა დაეფარა 2--- წლის 1- დ-კ----- ჩათვლით, რაც მათი მხრიდან არ განხორციელებულა. კრედიტორმა კომპანიას მოთხოვა წერილის ჩაბარებიდან 0- (ე-----) კ----- ვადაში არსებული დავალიანების დაფარვა, წინააღმდ-გ შემთხვევაში მიმართავდა კანონით გათვალისწინებულ ღონისძიებებს.

ხსენებული დოკუმენტი შპს „დ--კ-----ს“ დირექტორის მოვალეობის შემსრულებელს დ----- მ-----ს ჩაბარდა 2--- წლის 0-----.

სსიპ აღსრულების ეროვნულ ბიუროში 2--- წლის 28 დ-----ს ნ----- კ-----მა (აპლიკანტი) წარადგინა N----- განცხად-ბა შპს „დ--კ-----ს“ (რესპოდ-ნტი) მიმართ ფულადი დავალიანების - 1----.3- ლარის გადახდ-ვინების შესახებ მოთხოვნასთან დაკავშირებით. მოთხოვნის საფუძველად მითითებული იქნა 2-.0-.2---წ. ხელშეკრულება, 3-.0-.2---წ. 3-.0-.2---წ. 3-.0-.2---წ. 3-.0-.2---წ. 3-.--.2---წ. 3-.1-.2---წ. 1-.1-.2---წ. შედარების აქტები. რესპოდ-ნტის მიმართ მოთხოვნა განსაზღვრული იქნა 1----,3- ლარის ოდ-ნობით. განაცხადს თან ერთვოდა: 2-.0-.2---წ. ხელშეკრულება, 3-.0-.2---წ. 3-.0-.2---წ. 3-.0-.2---წ. 3-.0-.2---წ. 3-.--.2---წ. 3-.1-.2---წ. 1-.1-.2---წ. შედარების აქტები; 2--- წლის 1----- წერილი.

სსიპ აღსრულების ეროვნულმა ბიურომ 2--- წლის 0- ი----- გამოსცა

გამარტივებული წარმოების დაწყების შესახებ N-----/2----- შეტყობინება, რომლითაც რესპოდ-ნტ შპს „დ-კ-----“ განესაზღვრა 10 კალენდარული დღე „სააღსრულებო წარმოებათა შესახებ“ ს----- კანონით გასატარებელი მოქმედებებისათვის.

ხსენებული დოკუმენტი შპს „დ-კ-----ს“ წარმომადგენელმა ლ---- ლ-----ემ ჩაიბარა 2--- წლის 1- ი-----.

სსიპ აღსრულების ეროვნული ბიურომ 2--- წლის 3----- გამოსცა დავალიანების გადახდ-ვინების შესახებ N-----/-----6 ბრძანება, რომლითაც რესპოდ-ნტ შპს „დ-კ-----“ აპლიკანტ - ნ----- კ-----ის მიმართ დაეკისრა დავალიანების გადახდა 1- 5---.3- ლარის ოდ-ნობით. გამარტივებული წარმოების დაწყების საფუძვლად მითითებულია 2-0-2---წ, ხელშეკრულება; 3-0-2---წ; 3-0-2---წ. 3-0-2---წ. 3-0-2---წ. 3-1-2---წ. 1-1-2---წ. შედარების აქტები.

ხსენებული დოკუმენტი შპს „დ-კ-----ს“ წარმომადგენელმა დ----- მ-----მა ჩაიბარა 2--- წლის 0- თ-----, იგივე დოკუმენტი 0- თ----- ასევე ჩაიბარა ორგანიზაციის წარმომადგენელმა ლ---- ლ-----ემ.

თბილისის სააღსრულებო ბიუროში 2--- წლის 3- ი----- ნ----- კ-----მა წარადგინა სსიპ აღსრულების ეროვნული ბიუროს 2--- წლის 3----- N-----/-----6 აღსრულების ქვემდ-ბარე აქტი, მოითხოვა წარმოებაში მიღება და მოვალისათვის 1- 5---.3- ლარის დაკისრება.

თბილისის სააღსრულებო ბიუროში დაიწყო A----- - 0-- სააღსრულებო საქმის წარმოება. ბიურომ 2--- წლის 0----- მოვალე შპს „დ-კ-----ს“ მიმართ გამოსცა A-----0-----0- წინადად-ბა გადაწყვეტილების შესრულების შესახებ. მოვალეს მიეთითა 3-0-2---წ. N-----/-----6 აღსრულების ქვემდ-ბარე აქტით გათვალისწინებული მოთხოვნის ნებაყოფლობით 7 (შვიდი) დღის ვადაში შესრულების შესახებ, ასევე განემარტა, რომ წინააღმდ-გ შემთხვევაში მის მიმართ გატარდ-ბოდა „სააღსრულებო წარმოებათა შესახებ“ ს----- კანონით გათვალისწინებული მოქმედ-ბები - დაყადაღდ-ბოდა საბ---ო ანგარიშები, აღიწერებოდა, დაყადაღდ-ბოდა და შეფასდ-ბოდა კომპანიის საკუთრებაში არსებული ქონება. ქონებაზე ყადაღის დად-ბიდან 1-----ის ვადაში ჩატარდ-ბოდა აუქციონი.

თბილისის სააღსრულებო ბიურომ 2--- წლის 1- თ----- A-----0--/--- წერილით მიმართა სს ს----- ბ---ს და სსიპ აღსრულების ეროვნული ბიუროს 2--- წლის 3----- N-----/-----6 აღსრულების ქვემდ-ბარე აქტის აღსრულების უზრუნველსაყოფად წარადგინა საინკასო დავალება (განკარგულება) 1-----.2- ლარზე.

თბილისის სააღსრულებო ბიურომ 2--- წლის 1- თებერვლის A-----0-
წერილით მიმართა სსიპ აღსრულების ეროვნული ბიუროს შეფასების
სამსახურს და მოითხოვა აღსრულების ეროვნული ბიუროს 2--- წლის 3----- N-
-----/-----6 აღსრულების ქვემდ-ბარე აქტის აღსრულების უზრუნველსაყოფად,
შპს „დ-კ-----ს“ საკუთრებაში არსებული ქ. თბილისში, ს-----
----- N- ფართის (ს/კ 0--10.--.---.0-1-0--5--- საბაზრო ღირებულებით შეფასება.

სსიპ აღსრულების ეროვნული ბიუროს შეფასების სამსახურის 2--- წლის 2-----
-- დასკვნის თანახმად, შპს „დ-კ-----ს“ საკუთრებაში არსებული საოფისე
ფართის, მდ-ბარე: ქ. თბილისი, სუ-----, ფართი N- (ს/კ 0--10.--.---.0-1-
0--5--- საბაზრო ღირებულებამ შეადგინა 2-- 0-- ლარი.

თბილისის სააღსრულებო ბიუროს აღმასრულებელი 2--- წლის 0----- სსიპ
აღსრულების ეროვნული ბიუროს 2--- წლის 3----- N-----/-----6 აღსრულების
ქვემდ-ბარე აქტის აღსრულების უზრუნველსაყოფად, გამოცხადდა ქ.
თბილისში, ს----- N- ფართის (ს/კ 0--10.--.---.0-1-0--5---
აღწერა/დაყადარების მიზნით. თუმცა აღმასრულებლის მხრიდან ვერ
განხორციელდა ქონებაში შესვლა და დათვალიერება, ვინაიდან მისამართზე
მისვლისას არავინ დახვდა, კარი არავინ არ გაუღო.

თბილისის სააღსრულებო ბიუროს აღმასრულებელმა 2--- წლის 2----- A-----
0--/--- წერილით მიმართა საჯარო რეესტრის ეროვნულ სააგენტოს და მოითხოვა
აღსრულების ეროვნული ბიუროს 2--- წლის 3----- N-----/-----6 აღსრულების
ქვემდ-ბარე აქტის მიზნით წერილობით ეცნობებინა შპს „დ-კ-----ს“
საკუთრებაში არსებული ქ. თბილისში, ს----- N- ფართზე
(ს/კ 0--10.--.---.0-1-0--5--- რეგისტრირებული იყო თუ არა ყადაღაზე, როდის და
ვის მიერ, მათ შორის საგადახდო გირავნობა/იპოთეკა, როდის და ვის მიერ.
დადგინდა, რომ ზემოაღნიშნულ უძრავ ქონებაზე რეგისტრირებულია სს „ს-----
----- ბ-----“ 2--0--0--წ. იპოთეკის ხელშეკრულება.

სს „ს----- ბ---მა“ 2--- წლის 3- მარტის განცხად-ბაში განმარტა, რომ ქ.
თბილისში, ს----- N- ფართი (ს/კ 0--10.--.---.0-1-0--5---
დატვირთულია იპოთეკით შპს „დ-კ-----ს“ ვალდ-ბულებების
უზრუნველსაყოფად. ბ----- მოთხოვნას წარმოადგენს 1----.2- დოლარს. ასევე
ეცნობა, რომ მსესხებელს ძირითად თანხაზე ყოველდღვიურად ერიცხება
საპროცენტო სარგებელი. (ტ.1, ს.ფ. 2-5-271);

თბილისის სააღსრულებო ბიუროს აღმასრულებელი 2--- წლის 0- ა----- სსიპ
აღსრულების ეროვნული ბიუროს 2--- წლის 3----- N-----/-----6 აღსრულების
ქვემდ-ბარე აქტის აღსრულების უზრუნველსაყოფად, გამოცხადდა ქ.

თბილისში, სუ----- მდ-ბარე N- ფართის აღწერა/დაყადარების მიზნით. აღმასრულებლის მხრიდან განხორციელდა ქონებაში არსებული მოძრავი ნივთების აღწერა/დაყადლება.

N---1-- აქტით აღიწერა და დაყადაღდა: პ----- - 2 ; ს----- ფ-----

N----- აქტით - ს-----

დაყადარებული მოძრავი ქონების საბაზრო ღირებულება აღსრულების ეროვნული ბიუროს 2--- წლის 0----- შეფასების აქტის თანახმად, შეადგენს 3---,7- ლარს.

თბილისის სააღსრულებო ბიუროს აღმასრულებელმა 2--- წლის 1----- A----- -02----- წერილით მიმართა საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს და მოითხოვა აღსრულების ეროვნული ბიუროს 2--- წლის 3----- N-----/-6- აღსრულების ქვემდ-ბარე აქტის აღსრულების უზრუნველსაყოფად, რეგისტრაციაში გაეტარებინა შპს „დ-კ-----ს“ საკუთრებაში არსებული მოძრავი ქონება.

თბილისის სააღსრულებო ბიუროს 2--- წლის 2- აპრილის A-----0--/- განკარგულებით მოვალე შპს „დ-კ-----ს“ საკუთრებაში რიცხული უძრავი ქონების, მდ-ბარე: ქ. თბილისი, სუ-----, ფართი N- (ს/კ 0--10---.0-1-0-5--- შემძენი 2--- წლის 2----- გამართულ იძულებით აუქციონზე გახდა არაუზრუნველყოფილი კრედიტორი - ნ----- კ-----ი, რომელმაც ქონება შეიძინა 1---- ლარად. ქონების შემძენის მიერ გადახდილი თანხიდან, დამატებული ღირებულების გადასახადს შეადგენს 1---- ლარი. შემძენმა თანხა გადაიხადა სრულად. განკარგულებაში მითითებულია „სააღსრულებო წარმოებათა შესახებ“ ს----- კანონის 7--ე მუხლი. ამავე განკარგულების თანახმად, რეალიზებული ნივთის ახალი მესაკუთრე იკავებდა ძველი მესაკუთრის ადგილს და ხდ-ბოდა საკუთრების გადასვლის მომენტში არსებულ ნივთთან დაკავშირებული სამართლებრივი ურთიერთობის მონაწილე. უძრავი ნივთის ახალ მესაკუთრეზე გადასვლის მომენტიდან ძველმა მესაკუთრემ დაკარგა ყოველგვარი უფლება ამ ნივთზე.

თბილისის სააღსრულებო ბიუროს 2--- წლის 2- აპრილის A-----0---0- წერილით შპს „დ-კ-----ს“ ეცნობა, რომ სსიპ აღსრულების ეროვნული ბიუროს 2--- წლის 3----- N-----/-6- ქვემდ-ბარე აქტის აღსრულების შედ-გად

ამოღებული თანხა შეადგენს 1---,4- ლარს, საიდანაც კრედიტოს გადაერიცხა -1--
-1-,8- ლარი, ხოლო აღსრულების საფასურია -5---,5- ლარი.

თბილისის სააღსრულებო ბიუროს 2--- წლის 1----- A-----0--/0--
განკარგულებით მოვალე შპს „დ-კ-----ს“ საკუთრებაში რიცხული
ცენტრალური გ----- სისტემი - გ----- ქ--- (f-----), 5----- სხვადასხვა ზომის
ბატარიის შემძენი 2--- წლის 0- მ--- გამართულ იძულებით აუქციონზე გახდა
არაუზრუნველყოფილი კრედიტორი - ნ----- კ-----ი, რომელმაც ქონება
შეიძინა 2----- ლარად. ქონების შემძენის მიერ გადახდილი თანხიდან
დამატებული ღირებულების გადასახადს შეადგენს 3--.0- ლარი, რომელიც
შემძენმა სრულად გადაიხადა. ამავე განკარგულების თანახმად, აუქციონზე
გაყიდული ნივთის ახალი მესაკუთრე იკავებდა ძველი მესაკუთრის ადგილს
და ხდ-ბოდა საკუთრების გადასვლის მომენტში არსებულ ნივთთან
დაკავშირებული სამართლებრივი ურთიერთობის მონაწილე. განკარგულებაში
ასევე მითითებულია „სააღსრულებო წარმოებათა შესახებ“ ს----- კანონის
50-ე მუხლის მე-9 პუნქტი.

თბილისის სააღსრულებო ბიუროს 2--- წლის 1----- A-----0-----
განკარგულებით მოვალე შპს „დ-კ-----ს“ საკუთრებაში რიცხული მ-----
- - B---- შემძენი 2--- წლის 0- მ--- გამართულ იძულებით აუქციონზე გახდა
არაუზრუნველყოფილი კრედიტორი - ნ----- კ-----ი, რომელმაც ქონება
შეიძინა 9--- ლარად. ქონების შემძენის მიერ გადახდილი თანხიდან
დამატებული ღირებულების გადასახადს შეადგენს 1-.4-----, რომელიც
შემძენმა სრულად გადაიხადა. ამავე განკარგულების თანახმად, აუქციონზე
გაყიდული ნივთის ახალი მესაკუთრე იკავებდა ძველი მესაკუთრის ადგილს
და ხდ-ბოდა საკუთრების გადასვლის მომენტში არსებულ ნივთთან
დაკავშირებული სამართლებრივი ურთიერთობის მონაწილე. განკარგულებაში
ასევე მითითებულია „სააღსრულებო წარმოებათა შესახებ“ ს----- კანონის
50-ე მუხლის მე-9 პუნქტი.

თბილისის სააღსრულებო ბიუროს 2--- წლის 1----- A-----0--/0--
განკარგულებით მოვალე შპს „დ-კ-----ს“ საკუთრებაში რიცხული კ-----
- -S----- თ-----, შიდა და გარე აგრეგატის შემძენი 2--- წლის 0- მ---
გამართულ იძულებით აუქციონზე გახდა არაუზრუნველყოფილი კრედიტორი -
ნ----- კ-----ი, რომელმაც ქონება შეიძინა 6-- ლარად. ქონების შემძენის მიერ
გადახდილი თანხიდან დამატებული ღირებულების გადასახადს შეადგენს 9--5-
ლარი, რომელიც შემძენმა სრულად გადაიხადა. ამავე განკარგულების
თანახმად, აუქციონზე გაყიდული ნივთის ახალი მესაკუთრე იკავებდა ძველი
მესაკუთრის ადგილს და ხდ-ბოდა საკუთრების გადასვლის მომენტში არსებულ
ნივთთან დაკავშირებული სამართლებრივი ურთიერთობის მონაწილე.
განკარგულებაში ასევე მითითებულია „სააღსრულებო წარმოებათა შესახებ“ ს---

----- კანონის 50-ე მუხლის მე-9 პუნქტი.

თბილისის სააღსრულებო ბიუროს 2-- წლის 1----- A-----0--/00-
განკარგულებით მოვალე შპს „დ-კ-----ს“ საკუთრებაში რიცხული 1) მო-----
--- მ----- ს----- მ----- (1-0*7-) - 1-----, მო-----, მ----- - 1-----;
3) მო-----, მ----- შ----- კ----- (კ-----) -1-----, კ----- ა----- დ-----;
4) მო-----, მ----- კ----- (2-----) - 1-----; 5) მოთეთრო ფერის, მ----- 1--9---
-- ფ-----

----- შემძენი 2-- წლის 0----- გამართულ
იძულებით აუქციონზე გახდა არაუზრუნველყოფილი კრედიტორი - ნ----- კ-----
-----ი, რომელმაც ქონება შეიძინა 6--5- ლარად. ქონების შემძენის მიერ
გადახდილი თანხიდან დამატებული ღირებულების გადასახადს შეადგენს 1--
.2- ლარი, რომელიც შემძენმა სრულად გადაიხადა. ამავე განკარგულების
თანახმად, აუქციონზე გაყიდული ნივთის ახალი მესაკუთრე იკავებდა ძველი
მესაკუთრის ადგილს და ხდ-ბოდა საკუთრების გადასვლის მომენტში არსებულ
ნივთთან დაკავშირებული სამართლებრივი ურთიერთობის მონაწილე.
განკარგულებში ასევე მითითებულია „სააღსრულებო წარმოებათა შესახებ“ ს-----
----- კანონის 50-ე მუხლის მე-9 პუნქტი.

თბილისის სააღსრულებო ბიუროს 2-- წლის 1----- A-----0--/0--
განკარგულებით მოვალე შპს „დ-კ-----ს“ საკუთრებაში რიცხული
ნოუთბუკის A---, შემძენი 2-- წლის 0- მ----- გამართულ იძულებით აუქციონზე
გახდა არაუზრუნველყოფილი კრედიტორი - ნ----- კ-----ი, რომელმაც
ქონება შეიძინა 4-- ლარად. ქონების შემძენის მიერ გადახდილი თანხიდან
დამატებული ღირებულების გადასახადს შეადგენს 7-1- ლარი, რომელიც
შემძენმა სრულად გადაიხადა. ამავე განკარგულების თანახმად, აუქციონზე
გაყიდული ნივთის ახალი მესაკუთრე იკავებდა ძველი მესაკუთრის ადგილს
და ხდ-ბოდა საკუთრების გადასვლის მომენტში არსებულ ნივთთან
დაკავშირებული სამართლებრივი ურთიერთობის მონაწილე. განკარგულებში
ასევე მითითებულია „სააღსრულებო წარმოებათა შესახებ“ ს----- კანონის
50-ე მუხლის მე-9 პუნქტი.

თბილისის სააღსრულებო ბიუროს 2-- წლის 1----- A-----0--/0-0
განკარგულებით მოვალე შპს „დ-კ-----ს“ საკუთრებაში რიცხული ე----- ჩ-----
----- შემძენი 20-5 წლის 0----- გამართულ იძულებით აუქციონზე გახდა
არაუზრუნველყოფილი კრედიტორი - ნ----- კ-----ი, რომელმაც ქონება
შეიძინა 2- ლარად. ქონების შემძენის მიერ გადახდილი თანხიდან
დამატებული ღირებულების გადასახადს შეადგენს 3-----, რომელიც შემძენმა
სრულად გადაიხადა. ამავე განკარგულების თანახმად, აუქციონზე გაყიდული

ნივთის ახალი მესაკუთრე იკავებდა ძველი მესაკუთრის ადგილს და ხდებოდა საკუთრების გადასვლის მომენტში არსებულ ნივთთან დაკავშირებული სამართლებრივი ურთიერთობის მონაწილე. განკარგულებაში ასევე მითითებულია „სააღსრულებო წარმოებათა შესახებ“ ს----- კანონის 50-ე მუხლის მე-9 პუნქტი.

თბილისის სააღსრულებო ბიუროს 2--- წლის 1----- A-----0--/0-1 განკარგულებით მოვალე შპს „დ-კ-----ს“ საკუთრებაში რიცხული მონაცისფრო ს----- - e-----, შემძენი 2--- წლის 0----- გამართულ იძულებით აუქციონზე გახდა არაუზრუნველყოფილი კრედიტორი - ნ----- კ-----ი, რომელმაც ქონება შეიძინა 6-- ლარად. ქონების შემძენის მიერ გადახდილი თანხიდან დამატებული ღირებულების გადასახადს შეადგენს 9-8- ლარი, რომელიც შემძენმა სრულად გადაიხადა. ამავე განკარგულების თანახმად, აუქციონზე გაყიდული ნივთის ახალი მესაკუთრე იკავებდა ძველი მესაკუთრის ადგილს და ხდებოდა საკუთრების გადასვლის მომენტში არსებულ ნივთთან დაკავშირებული სამართლებრივი ურთიერთობის მონაწილე. განკარგულებაში ასევე მითითებულია „სააღსრულებო წარმოებათა შესახებ“ ს----- კანონის 50-ე მუხლის მე-9 პუნქტი.

თბილისის სააღსრულებო ბიუროს 2--- წლის 1----- A-----0--/0-- განკარგულებით მოვალე შპს „დ-კ-----ს“ საკუთრებაში რიცხული ს----- ს----- ----- ხე/ნაჭერი, შემძენი 20-5 წლის 0----- გამართულ იძულებით აუქციონზე გახდა არაუზრუნველყოფილი კრედიტორი - ნ----- კ-----ი, რომელმაც ქონება შეიძინა 7-- ლარად. ქონების შემძენის მიერ გადახდილი თანხიდან დამატებული ღირებულების გადასახადს შეადგენს 1--.7- ლარი, რომელიც შემძენმა სრულად გადაიხადა. ამავე განკარგულების თანახმად, აუქციონზე გაყიდული ნივთის ახალი მესაკუთრე იკავებდა ძველი მესაკუთრის ადგილს და ხდებოდა საკუთრების გადასვლის მომენტში არსებულ ნივთთან დაკავშირებული სამართლებრივი ურთიერთობის მონაწილე. განკარგულებაში ასევე მითითებულია „სააღსრულებო წარმოებათა შესახებ“ ს----- კანონის 50-ე მუხლის მე-9 პუნქტი.

თბილისის სააღსრულებო ბიუროს 2--- წლის 1----- A-----0--/0-- განკარგულებით მოვალე შპს „დ-კ-----ს“ საკუთრებაში რიცხული 1) მ-----, თ-----ს, მ----- ი----- ს-----1-----; 2) მ-----, მ----- ზომის ს----- -1-----; 3) თ-----ს, მ----- ს----- -1-----; შემძენი 2--- წლის 0----- გამართულ იძულებით აუქციონზე გახდა არაუზრუნველყოფილი კრედიტორი - ნ----- კ-----ი, რომელმაც ქონება შეიძინა 1--- ლარად. ქონების შემძენის მიერ გადახდილი თანხიდან დამატებული ღირებულების გადასახადს შეადგენს 2-2- -----, რომელიც შემძენმა სრულად გადაიხადა. ამავე განკარგულების თანახმად, აუქციონზე გაყიდული ნივთის ახალი მესაკუთრე იკავებდა ძველი მესაკუთრის

ადგილს და ხდ-ბოდა საკუთრების გადასვლის მომენტში არსებულ ნივთთან დაკავშირებული სამართლებრივი ურთიერთობის მონაწილე. განკარგულებაში ასევე მითითებულია „სააღსრულებო წარმოებათა შესახებ“ ს----- კანონის 50-ე მუხლის მე-9 პუნქტი.

თბილისის სააღსრულებო ბიუროს 2--- წლის 1----- A-----0--/0-4 განკარგულებით მოვალე შპს „დ-კ-----ს“ საკუთრებაში რიცხული 1) მ----- მ-----

-, შემძენი 2--- წლის 0----- გამართულ იძულებით აუქციონზე გახდა არაუზრუნველყოფილი კრედიტორი - ნ----- კ-----ი, რომელმაც ქონება შეიძინა 7--- ლარად. ქონების შემძენის მიერ გადახდილი თანხიდან დამატებული ღირებულების გადასახადს შეადგენს 1--.5-----, რომელიც შემძენმა სრულად გადაიხადა. ამავე განკარგულების თანახმად, აუქციონზე გაყიდული ნივთის ახალი მესაკუთრე იკავებდა ძველი მესაკუთრის ადგილს და ხდ-ბოდა საკუთრების გადასვლის მომენტში არსებულ ნივთთან დაკავშირებული სამართლებრივი ურთიერთობის მონაწილე. განკარგულებაში ასევე მითითებულია „სააღსრულებო წარმოებათა შესახებ“ ს----- კანონის 50-ე მუხლის მე-9 პუნქტი.

3.3. დასკვნები სამართლებრივ გარემოებებთან დაკავშირებით:

საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 22-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, სარჩელი შეიძლება აღიძრას ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის ბათილად ცნობის მოთხოვნით.

საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე-2 მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ პუნქტზე მითითებით, სასამართლომ აღნიშნა, რომ სსიპ აღსრულების ეროვნული ბიუროს გასაჩივრებული ბრძანება და განკარგულებები წარმოადგენს ინდივიდუალურ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივ აქტებს. აღნიშნულიდან გამომდინარე, საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის მე-2 მუხლის პირველი ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტის შესაბამისად, დავის განხილვისას უნდა შემოწმდეს ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტების შესაბამისობა საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსით დადგენილი აქტის გამოცემის მომწესრიგებელ შესაბამის ნორმებთან, „სააღსრულებო წარმოებათა შესახებ“ საქართველოს კანონისა და სხვა საკანონმდ-ბლო თუ კანონქვემდ-ბარე ნორმატიული აქტების დ-ბულებებთან.

„სააღსრულებო წარმოებათა შესახებ“ საქართველოს კანონის თანახმად, აღსრულების ეროვნული ბიურო XVI¹ თავით დადგენილი წესით ახორციელებს

გამარტივებულ წარმოებას ფულადი თანხის დავალიანების გადახდ-ვინების შესახებ მოთხოვნებთან დაკავშირებით.

ზემოაღნიშნული კანონის 91³ მუხლი განსაზღვრავს იმ სუბიექტთა წრეს - აპლიკანტი/რესპონდ-ნტი, რომლებიც შესაძლებელია იყვნენ მხარეები გამარტივებულ წარმოებაში. აღნიშნული მუხლის მე-2 პუნქტის თანახმად, აპლიკანტი არის პირი, რომელსაც აქვს დოკუმენტურად დადასტურებული ფულადი სახის ვადამოსული მოთხოვნა და რომელიც მიმართავს აღსრულების ეროვნულ ბიუროს დავალიანების გადახდ-ვინების შესახებ განცხად-ბით, ხოლო რესპონდ-ნტი არის პირი, რომლის წინააღმდ-გაც მიმართულია აპლიკანტის მოთხოვნა.

ამავე კანონის 91⁴ მუხლის შესაბამისად, გამარტივებული წარმოების დაწყების საფუძველია დავალიანების გადახდ-ვინების შესახებ განცხად-ბა, რომელიც მიზნად უნდა ისახავდ-ს აღსრულების ეროვნული ბიუროს თავმჯდომარის მიერ დავალიანების გადახდ-ვინების შესახებ ბრძანების გამოცემას. ამავე მუხლის მე-2 პუნქტის თანახმად, დავალიანების გადახდ-ვინების შესახებ განცხად-ბა უნდა შეიცავდ-ს: ა) მხარეებისა და მათი წარმომადგენლების (თუ საქმეში წარმომადგენელი მონაწილეობს) დასახელებას, პირად/საიდ-ნტიფიკაციო ნომერს, მისამართს (ფაქტობრივ საცხოვრებელ ან/და საქმიანობის ადგილს), სხვა ცნობილ საკონტაქტო მონაცემებს; ბ) აპლიკანტის საბანკო რეკვიზიტებს; გ) აპლიკანტის მოთხოვნას; დ) დოკუმენტების ჩამონათვალს, რომელთა მეშვეობითაც აპლიკანტი ასაბუთებს თავის მოთხოვნას და რომლებიც ერთვის დავალიანების გადახდ-ვინების შესახებ განცხად-ბას; ე) მითითებას იმის შესახებ, ითხოვს თუ არა აპლიკანტი გამარტივებული წარმოებისას გაწეული დამატებითი ხარჯის (რომელიც შედგება სააპლიკაციო და ყადაღის დად-ბისათვის გათვალისწინებული საფასურებისაგან) ანაზღაურებას; ვ) მითითებას იმის შესახებ, რომ დაყენებული მოთხოვნა არ არის დამოკიდ-ბული აპლიკანტის მიერ რაიმე საპასუხო ვალდ-ბულების შესრულებაზე, ან რომ მან ასეთი ვალდ-ბულება უკვე შეასრულა; ზ) მითითებას იმის შესახებ, ითხოვს თუ არა აპლიკანტი დავალიანების გადახდ-ვინების შესახებ ბრძანების აღსრულებას; თ) მითითებას იმის შესახებ, ითხოვს თუ არა აპლიკანტი მოთხოვნის უზრუნველყოფის ღონისძიების სახით ყადაღის დად-ბას; ი) აპლიკანტის ან მისი წარმომადგენლის ხელმოწერას. ამავე მუხლის მე-3 პუნქტის თანახმად, დავალიანების გადახდ-ვინების შესახებ განცხად-ბაში მითითებული მტკიცებულებების შესაბამისი დოკუმენტები წარმოდგენილი უნდა იქნეს დ-დნის ან/და დამოწმებული ასლების სახით, ხოლო მე-4 პუნქტის შესაბამისად, დავალიანების გადახდ-ვინების შესახებ განცხად-ბას უნდა ერთოდ-ს წარმომადგენლის უფლებამოსილების დამადასტურებელი დოკუმენტი, თუ განცხად-ბა წარმომადგენელს შეაქვს.

დადგენილია, რომ ნ----- კ-----მა (აპლიკანტი) დავალიანების გადახდ-
ვინების შესახებ განცხად-ბით მიმართა აღსრულების ეროვნულ ბიუროს და
მოითხოვა გამარტივებული წარმოების გზით შპს „დ-კ-----სათვის“ (რესპოდ-
ნტი) დავალიანების - 1-----3- ლარის დაკისრების მიზნით გადახდ-ვინების
შესახებ ბრძანების გამოცემა. განცხად-ბას ერთვოდა: 2--- წლის 2- ი----- ე----
მხრივ, ნ----- კ-----სა და, მეორე მხრივ, შპს „დ- - კ-----“ შორის
გაფორმებული ხელშეკრულება (მესამე პირის მიერ ვალდ-ბულების
შესრულების შესახებ), ასევე მათ შორის შედგენილი - 3-0-2---წ. 3-0-2---წ. 3-0-
.2---წ. 3-0-2---წ. 3-1-2---წ. 1-1-2---წ. შედარების აქტები, რომლებიც
ადასტურებდნენ შპს „დ- - კ-----ს“ წინაშე მესამე პირის მხრიდან 2--- წლის 2---
----- ხელშეკრულებიდან გამომდინარე ვალდ-ბულების შესრულებას.

„სააღსრულებო წარმოებათა შესახებ“ საქართველოს კანონის 91⁷ მუხლის
პირველი პუნქტის თანახმად, აღსრულების ეროვნული ბიურო განცხად-ბის
რეგისტრაციიდან 5 სამუშაო დღის ვადაში ატყობინებს რესპონდ-ნტს მის
წინააღმდ-გ გამარტივებული წარმოების დაწყების შესახებ, ხოლო მე-2
პუნქტით განსაზღვრულია გამარტივებული წარმოების დაწყების შესახებ
შეტყობინების სავალდ-ბულო რეკვიზიტები, კერძოდ იგი უნდა უნდა შეიცავდ-
ს: ა) გამარტივებული წარმოების ნომერს; ბ) აპლიკანტის დასახელებას,
დაყენებულ მოთხოვნას და მოთხოვნის საფუძველს; გ) მითითებას იმის
შესახებ, რომ რესპონდ-ნტი ვალდ-ბულია შეტყობინების მიღებიდან 10
კალენდარული დღის ვადაში სრულად დაფაროს დავალიანება, თუ მოთხოვნას
მართებულად მიიჩნევს, ან განახორციელოს ქვემოთ ჩამოთვლილ მოქმედ-
ბათაგან ერთ-ერთი: გ.ა) დაფაროს დავალიანების ნაწილი, თუ მოთხოვნას
ნაწილობრივ მართებულად მიიჩნევს; გ.ბ) განაცხადოს წერილობითი პროტესტი
აპლიკანტის მოთხოვნის წინააღმდ-გ, თუ არ ეთანხმება მოთხოვნას; გ.გ)
წერილობით აღიაროს მოთხოვნა სრულად, თუ მოთხოვნას მართებულად
მიიჩნევს; გ.დ) წერილობით აღიაროს მოთხოვნის ნაწილი, თუ მოთხოვნას
ნაწილობრივ მართებულად მიიჩნევს; გ.ე) წარადგინოს განცხად-ბა მორიგების
შეთავაზების შესახებ; დ) განმარტებას იმის შესახებ, თუ რა სამართლებრივი
შედ-გი მოჰყვება დავალიანების გადახდ-ვინების შესახებ ბრძანების გამოცემას;
ე) გამარტივებული წარმოების საფასურის ოდ-ნობას, ანგარიშსწორების წესს
და აღსრულების ეროვნული ბიუროს საბანკო რეკვიზიტებს.

სასამართლომ ასევე მიუთითა „სააღსრულებო წარმოებათა შესახებ“
საქართველოს კანონის 91⁷ მუხლის მე-10 პუნქტზე, რომელიც განსაზღვრავს,
რომ გამარტივებული წარმოებისას გამარტივებული წარმოების დაწყების
შესახებ შეტყობინება რესპონდ-ნტს ჩაჰბარდ-ბა საქართველოს სამოქალაქო
საპროცესო კოდექსით დადგენილი წესით. დაუშვებელია რესპონდ-ნტისათვის
გამარტივებული წარმოების დაწყების შესახებ შეტყობინების საჯარო
გამოცხად-ბის გზით ცნობება.

კანონის 91⁷ მუხლის მე-4 პუნქტის თანახმად, აღსრულების ეროვნული ბიურო გამოსცემს დავალიანების გადახდ-ვინების შესახებ ბრძანებას შემდგ-შემთხვევებში: ა) თუ რესპონდ-ნტი არ განახორციელებს ამ მუხლის მე-2 პუნქტის „გ“ ქვეპუნქტით განსაზღვრულ არც ერთ მოქმედ-ბას - დავალიანების გადახდ-ვინების შესახებ ბრძანება გამოიცემა მოთხოვნის სრულ ოდ-ნობაზე; ბ) თუ რესპონდ-ნტი სრულად აღიარებს მოთხოვნას - დავალიანების გადახდ-ვინების შესახებ ბრძანება გამოიცემა მოთხოვნის სრულ ოდ-ნობაზე; გ) თუ რესპონდ-ნტი აღიარებს მოთხოვნის ნაწილს - დავალიანების გადახდ-ვინების შესახებ ბრძანება გამოიცემა მოთხოვნის აღიარებულ ნაწილზე; დ) მხარეთა მორიგების პირობების დარღვევის შემთხვევაში - მორიგების პირობებში აღნიშნული და რესპონდ-ნტის მიერ დაუფარავი დავალიანების ოდ-ნობაზე. ამავე მუხლის მე-5 პუნქტის თანახმად, დავალიანების გადახდ-ვინების შესახებ ბრძანებით აპლიკანტის ძირითად მოთხოვნასთან ერთად რესპონდ-ნტს დაეკისრება ასევე გამარტივებული წარმოებისას აპლიკანტის მიერ გაწეული დამატებითი ხარჯის გადახდა, რომელიც შედგება სააპლიკაციო და ყადაღის დად-ბისათვის გადახდილი საფასურებისაგან. რესპონდ-ნტს დამატებითი ხარჯის გადახდა დაეკისრება იმ შემთხვევაში, თუ აპლიკანტს მოთხოვნილი ჰქონდა ასეთი ხარჯის ანაზღაურება.

სასამართლომ დადგენილად მიიჩნია ის გარემოება, რომ აღსრულების ეროვნული ბიუროს მიერ გაგზავნილი შეტყობინება შპს „დ--კ-----“ კანონით დადგენილი წესთ ჩაბარდა. აღნიშნული გზავნილის ჩაბარებით, რესპოდ-ნტისათვის ცნობილი გახდა, რომ დავალიანების არაღიარების (პროტესტის) შემთხვევაში რესპოდ-ნტს შეეძლო - მოთხოვნის სრული უარყოფა (თუ რესპონდ-ნტის წინააღმდეგ მიმართულია რამდ-ნიმე აპლიკანტის მოთხოვნა - აღნიშვნას იმის შესახებ, თუ რომელ მოთხოვნას უარყოფს რესპონდ-ნტი); მოთხოვნის სრულად აღიარების შემთხვევაში - მითითება მოთხოვნის სრულად ცნობის შესახებ; მოთხოვნის ნაწილის აღიარების შემთხვევაში - მითითება იმის შესახებ, თუ მოთხოვნის რომელ ნაწილს ცნობდა რესპონდ-ნტი. ამავე შეტყობინებაში მოცემულია განმარტება სამართლებრივი შედ-გების შესახებ. დადგენილია, რომ „სააღსრულებო წარმოებათა შესახებ“ საქართველოს კანონის 91⁷ მუხლის მე-2 პუნქტის „გ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული მოქმედ-ბების განუხორციელებლობიდან გამომდინარე, სსიპ აღსრულების ეროვნულმა ბიურომ 2--- წლის 3----- გამოსცა N-----/------ნ ბრძანება, რომლითაც რესპოდ-ნტ - შპს „დ--კ-----“ აპლიკანტ ნ----- კ-----ის მიმართ დაეკისრა დავალიანების გადახდა.

მოსარჩელის განმარტებით, დავალიანების გადახდ-ვინების შესახებ ბრძანება არის უკანონო და ბათილად ცნობის თაობაზე მოთხოვნა მოტივირებულია იმ გარემოებით, რომ აღსრულების ეროვნულმა ბიურომ დავალიანების გადახდ-ვინების შესახებ მოთხოვნის წარმოშობის საფუძვლად მიიჩნია ის ხელშეკრულება, რომელის დად-ბის სამართლებრივი საფუძველი მხარეებს არ

გააჩნდათ, თბილისის საქალაქო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა კოლეგიის 2--- წლის 2----- განჩინებით გამოყენებული აკრძალვიდან გამომდინარე. უფრო მეტიც, თავად 2--- წლის 2----- ხელშეკრულებაშია მითითებული, რომ წინამდ-ბარე ხელშეკრულება მხარეებს შორის გაფორმებულია სასამართლო აქტით - შპს „დ-კ-----ს“ კუთვნილი ფულადი სახსრების უფლებამოსილი პირისათვის განკარგვის აკრძალვის პირობებში. შესაბამისად, არარა ხელშეკრულებიდან გამომდინარე ვალდ-ბულებები არ შეიძლება გამხდარიყო გამარტივებული წარმოების დაწყების საფუძველი. გარდა ამისა, მოპასუხე ადმინისტრაციული ორგანო ვალდ-ბული იყო ხელშეკრულების შინაარსიდან გამომდინარე, მოეძია სარჩელის უზრუნველყოფის ღონისძიების შესახებ სასამართლო განჩინება და მის შემდგომ, მიეღო გადაწყვეტილება გამარტივებული წარმოების დაწყების შესახებ, თუმცა მის მხრიდან აღნიშნული კანონისმიერი ვალდ-ბულება არ შესრულდა.

სასამართლომ მიუთითა „სააღსრულებო წარმოებათა შესახებ“ საქართველოს კანონის 91⁵ მუხლზე, რომლის პირველი პუნქტის თანახმად, დავალიანების გადახდ-ვინების შესახებ განცხად-ბის რეგისტრაციიდან 5 სამუშაო დღის ვადაში აღსრულების ეროვნული ბიურო ამოწმებს განცხად-ბის და თანდართული დოკუმენტების ფორმალურ და შინაარსობრივ მხარეს. ამავე მუხლის მე-3 პუნქტის მიხედვით, აღსრულების ეროვნული ბიურო აპლიკანტის მოთხოვნის უფლების შემოწმებისას ეყრდნობა მხოლოდ დავალიანების გადახდ-ვინების შესახებ განცხად-ბასა და თანდართულ წერილობით მტკიცებულებებში არსებულ მონაცემებს, ხოლო მე-4 პუნქტის შესაბამისად, აპლიკანტის მიერ დავალიანების გადახდ-ვინების შესახებ განცხად-ბაში მითითებული მოთხოვნის ოდ-ნობა მიიჩნევა დავალიანების იმ ოდ-ნობად, რომლის რესპონდ-ნტისათვის გადახდ-ვინებასაც ითხოვს აპლიკანტი.

სასამართლომ აღნიშნა, რომ აღსრულების ეროვნულ ბიუროს არ გააჩნია უფლებამოსილება გადასინჯოს, შეამოწმოს წერილობით მტკიცებულებებში ასახული მონაცემების სისწორე და კანონიერება, მას მხოლოდ შეუძლია მხარეს მიუთითოს კანონით გათვალისწინებული ფორმალური/გარეგნული ხასიათი ხარვეზების აღმოფხვრის თაობაზე, ასეთად შეიძლება მივიჩნიოთ „სააღსრულებო წარმოებათა შესახებ“ საქართველოს კანონის 91⁴ მუხლის მე-2 პუნქტით დავალიანების გადახდ-ვინების შესახებ განცხად-ბისათვის დადგენილი მონაცემები (მათ შორის, დოკუმენტების ჩამონათვალი, რომელთა მეშვეობითაც აპლიკანტი ასაბუთებს თავის მოთხოვნას, დამდგარია თუ არა ვალდ-ბულებს შესრულების დრო, მოთხოვნა დამოკიდ-ბული ხომ არ არის აპლიკანტის მიერ რაიმე საპასუხო ვალდ-ბულების შესრულებაზე, ან რომ მან ასეთი ვალდ-ბულება უკვე შეასრულა). სასამართლომ განმარტა, რომ მოპასუხე არავითარ შემთხვევაში არ არის უფლებამოსილი ამოწმოს ვალდ-ბულების წარმოშობის მატერიალური საფუძველი.

სასამართლო იმ გარემოებაზეც მიუთითა, რომ სსიპ აღსრულების ეროვნული ბიუროს 2--- წლის 3----- N-----/-----6 დავალიანების გადახდ-ვინების შესახებ ბრძანების კანონიერების შემოწმების მიზნით, სასამართლო შემოიფარგლება მხოლოდ იმ საკითხის გარკვევით, დარღვეულია თუ არა აღსრულების ეროვნული ბიუროს მიერ „სააღსრულებო წარმოებათა შესახებ“ საქართველოს კანონით დადგენილი, ფულადი ვალდ-ბულების გადახდ-ვინებასთან დაკავშირებული გამარტივებული წარმოების წესები, ვინაიდან აღნიშნული კანონის 91⁹ მუხლის მე-3 პუნქტის თანახმად, დავალიანების გადახდ-ვინების შესახებ ბრძანების გასაჩივრება დაიშვება იმ შემთხვევაში, როდ-საც არსებითად დარღვეულია გამარტივებული წარმოების ამ თავით დადგენილი პროცედურა. სასამართლომ მიიჩნია, რომ მოცემულ შემთხვევაში აღნიშნული პროცედურის დარღვევას ადგილი არ ჰქონია. რაც შეეხება გასაჩივრებული ბრძანების წინმსწრებ გარემოებას - მხარეთა შორის სახელშეკრულებო ურთიერთობას, აღნიშნული არ წარმოადგენს ადმინისტრაციული სამართალწარმოების წესით განსახილველ დავის საგანს.

მოსარჩელე ასევე მოითხოვს სსიპ აღსრულების ეროვნული ბიუროს 2--- წლის 3----- N-----/-----6 ბრძანების გამოცემით შპს „დ--კ-----ს“ საკუთრებაში არსებული უძრავი და მოძრავი ქონების იძულებით აუქციონზე რეალიზაციის შედ-გების ბათილად ცნობას. სასამართლომ აღნიშნა, რომ მოსარჩელე არ უთითებს აუქციონის მიმდინარეობისას მოპასუხე ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ რაიმე დარღვევის არსებობაზე და სადავო განკარგულებების ბათილად ცნობას მოითხოვს, როგორც სსიპ აღსრულების ეროვნული ბიუროს გამარტივებული წარმოების შესახებ ბრძანების ბათილად ცნობის თანმდ-ვ შედ-გს.

საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე-60¹ მუხლის თანახმად, ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი ბათილია, თუ იგი ეწინააღმდეგება კანონს ან არსებითად დარღვეულია მისი მომზად-ბის ან გამოცემის კანონმდ-ბლობით დადგენილი სხვა მოთხოვნები. ამავე მუხლის მე-2 ნაწილით, ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის მომზად-ბის ან გამოცემის წესის არსებით დარღვევად ჩაითვლება ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემა ამ კოდექსის 32-ე ან 34-ე მუხლით გათვალისწინებული წესის დარღვევით ჩატარებულ სხდომაზე ან კანონით გათვალისწინებული ადმინისტრაციული წარმოების სახის დარღვევით, ანდა კანონის ისეთი დარღვევა, რომლის არარსებობის შემთხვევაში მოცემულ საკითხზე მიღებული იქნებოდა სხვაგვარი გადაწყვეტილება.

საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 32-ე მუხლის პირველი ნაწილის შესაბამისად, ამ კოდექსის 22-ე მუხლში აღნიშნულ სარჩელთან დაკავშირებით სასამართლო უფლებამოსილია გამოიტანოს გადაწყვეტილება

ადმინისტრაციული აქტის ბათილად ცნობის შესახებ თუ ადმინისტრაციული აქტი ეწინააღმდეგება კანონს და ის პირდაპირ და უშუალო (ინდივიდუალურ) ზიანს აყენებს მოსარჩელის კანონიერ უფლებას, ან ინტერესს ან უკანონოდ ზღუდავს მას.

სასამართლომ მიიჩნია, რომ გასაჩივრებული ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტების გამოცემისას ადგილი არ ჰქონია საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 60¹ მუხლით გათვალისწინებულ დარღვევას, ასევე დაცულია „სააღსრულებო წარმოებათა შესახებ“ საქართველოს კანონით დადგენილი დ-ბულებანი, გასაჩივრებულ აქტებში ასახული კონკრეტული ურთიერთობის მოწესრიგება შეესაბამება მათი გამოცემის სამართლებრივ საფუძვლებს და წინააღმდეგობაში არ მოდის სამართლებრივ ნორმებთან, რის გამოც სარჩელი უსაფუძვლოა და არ უნდა დაკმაყოფილდეს.

4. სააპელაციო საჩივრის ფაქტობრივი და სამართლებრივი საფუძვლები:

აპელანტი აღნიშნავს, რომ სამოქალაქო ბრუნვის სტაბილურობა დამოკიდებულია სასამართლოს მიერ მიღებული გადაწყვეტილების/განჩინების აღსრულებაზე, რომლის აღსრულების უზრუნველყოფის კუთხით ერთ-ერთ მნიშვნელოვან ინსტიტუტს წარმოადგენს სარჩელის უზრუნველყოფის ღონისძიება. გასაჩივრებული გადაწყვეტილებით კი სასამართლომ ფაქტობრივად განმარტა, რომ სარჩელის უზრუნველყოფის შესახებ განჩინების შესრულება სავალდ-ბულო არ არის, თუ პირები, ვის მიმართაც სარჩელის უზრუნველყოფის ღონისძიება არის გამოყენებული, მიმართავენ გამარტივებულ წარმოებას აღსრულების ეროვნულ ბიუროში. აპელანტის მოსაზრებით, გამარტივებული წარმოებით შინაარსი და აზრი არ უნდა დაეკარგოს სამოქალაქო ბრუნვის სუბიექტის უფლებებს, რასაც განსახილველ შემთხვევაში ჰქონდა ადგილი.

სააპელაციო საჩივრის მიხედვით, ვინაიდან კანონშეუსაბამოა 2--- წლის 3----- დავალიანების გადახდ-ვინების შესახებ ბრძანება, მის საფუძველზე ჩატარებული აუქციონის შედ-გებიც ბათილად უნდა იქნას ცნობილი.

აპელანტი მიუთითებს, თბილისის საქალაქო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა კოლეგიის 2--- წლის 2----- განჩინებით დაკმაყოფილდა მოსარჩელის შუამდგომლობა და შპს „დ-კ-----ს“ დირექტორს გ----- ბ-----ძეს, დირექტორის მიერ მინდობილ პირს დ----- მ-----სა და ლ----- ლ-----ეს აეკრძალათ დავის საბოლოო გადაწყვეტამდ- შპს „დ-კ-----ს“ კუთვნილი ფულადი სახსრების განკარგვა, პარტნიორობა თანხმობის გარეშე, გარდა საგადასახადო ვალდ-ბულების შესრულებისთვის აუცილებელი თანხების

განკარგვისა. აპელანტი, საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 191-ე მუხლზე მითითებით, აღნიშნავს, კანონმდებელი შესაძლებლობას აძლევს მოსარჩელე მხარეს, მხოლოდ საკუთარი კანონიერი უფლებების დაცვის მიზნით, მოითხოვოს სარჩელის უზრუნველყოფის ღონისძიების გამოყენება. ამისათვის მოსარჩელემ სარწმუნოდ უნდა დაასაბუთოს სარჩელის უზრუნველყოფის ღონისძიების გამოყენების საჭიროება, რათა სასამართლოს შეუქმნას რწმენა კონკრეტულ გარემოებათა საფუძველზე გადაწყვეტილების უზრუნველყოფის აუცილებლობის შესახებ (იხ., საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა პალატის 20-- წლის 3- მარტის ას-386-386-20-- საქმე). განსახილველ შემთხვევაში დაკმაყოფილდა მოსარჩელის განცხადება სარჩელის უზრუნველყოფის ღონისძიების გამოყენების შესახებ და სასამართლოს კანონიერ ძალაში შესული განჩინებით მოპასუხეებს აკრძალათ თითქმის ყოველგვარი სამოქალაქოსამართლებრივი გარიგების დადება, რომელიც მიმართული იყო შპს „დ-კ-----ს“ ფულადი სახსრების განკარგვისაკენ. შესაბამისად, არც კომპანიის დირექტორი და არც კომპანიის მეწილე არ იყვნენ უფლებამოსილნი, განეხორციელებინათ ისეთი მოქმედებები, რაც წინააღმდეგობაში მოდიოდა სასამართლოს განჩინებასთან. ამასთანავე, საგულისხმოა, რომ ფინანსური სახსრების განკარგვის აკრძალვა არ ნიშნავს მხოლოდ კომპანიის ანგარიშზე არსებული თანხების განკარგვის აკრძალვას, არამედ მოიცავს შეზღუდვას, კომპანიამ აიღოს ფინანსური ვალდებულებები. თუ სარჩელის უზრუნველყოფის ღონისძიების მიუხედავად შპს „დ-კ-----ს“ დირექტორს გ----- ბ-----ძეს, დირექტორის მოვალეობის შემსრულებელს დ----- მ-----ს და ლ---- ლ-----ეს დავის საბოლოოდ გადაწყვეტამდ- მიეცემოდათ უფლება, აეღოთ კომპანიის სახელით ფინანსური ვალდებულებები, აზრი დაეკარგებოდა სარჩელის უზრუნველყოფის ღონისძიების არსებობას და გადაწყვეტილების სამომავლოდ აღსრულებას შეექმნებოდა რეალური საფრთხე. მიუხედავად ამ გარემოებებისა, მხარეთა შორის დაიდო ისეთი ხელშეკრულება, რომლის დადების უფლებაც შპს „დ-კ-----ს“ წარმომადგენელს არ ჰქონდა და ეს დაფიქსირებული იყო სასამართლოს განჩინებაში, რომელიც დარეგისტრირებული იყო აღსრულების ბიუროს სისტემაში.

სააპელაციო საჩივრის მიხედვით, ის ფაქტი, რომ 2--- წლის 2----- ხელშეკრულება დაიდო თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2--- წლის 2----- განჩინების შეუსრულებლობის მიზნით, დადასტურებულია თავად ნ----- კ-----ისა და დ----- მ-----ის მიერ. კერძოდ, შესაგებელში ნ----- კ-----ი მე-16 ფაქტობრივ გარემოებაში პირდაპირ უთითებს, რომ 2--- წლის 2----- ხელშეკრულება დადო 2--- წლის 2----- განჩინების გამო და მისი გვერდის ავლით მიზნით. მიუხედავად აღნიშნულისა, სასამართლოში წარმოდგენილ შესაგებელში ნ----- კ-----ი და დ----- მ-----ი უთითებენ, 2--- წლის 2----- -- ხელშეკრულების დადება განპირობებული იყო იმ ფაქტით, რომ სარჩელის უზრუნველყოფის შესახებ განჩინებით ფინანსური ვალდებულებების

შესრულება კომპანიას აკრძალული ჰქონდა, რაც არ შეესაბამება რეალობას.

სააპელაციო საჩივრის თანახმად, 2--- წლის 2----- ხელშეკრულების დადების შემდგომ, იმ მიზნით, რომ ნ----- კ-----ს, გ----- ბ-----ძეს, დირექტორის მიერ მინდობილ პირს - დ----- მ-----სა და ლ----- ლ-----ეს საბოლოოდ რაიმე აქტივის გარეშე დაეტოვებინათ შპს „დ- კ-----“ და ზიანი მიყენებინათ ი----- ა-----სთვის, ურთიერთშეთანხმებით, მიმართეს აღსრულების ეროვნულ ბიუროს გამარტივებული წარმოების დაწყების მოთხოვნით.

აპელანტი, საქმეზე დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებების გათვალისწინებით, ასკვნის, რომ 1) 2--- წლის 2----- განჩინებით აპლიკანტსაც და რესპოდ-ნტსაც აკრძალული ჰქონდათ 2--- წლის 2----- ხელშეკრულების დად-ბა; 2) მიუხედავად სასამართლოს კანონიერ ძალაში შესული განჩინებისა, აპლიკანტმა და რესპოდ-ნტმა მაინც დად-ს ხელშეკრულება, რომლითაც ფინანსური ვალდ-ბულებები დააკისრეს შპს „დ- კ-----“; 3) აპლიკანტსა და რესპოდ-ნტს შორის დად-ბული ხელშეკრულება თარიღდ-ბა 2--- წლის 2-ივნისით, ხოლო აპლიკანტსა და რესპოდ-ნტს ასეთი ხელშეკრულების დად-ბა აკრძალათ 2--- წლის 2- ი-----, რომელიც დარეგისტრირდა აღსრულების ეროვნულ ბიუროში; 4) აღსრულების ეროვნული ბიუროს თბილისის სააღსრულებო ბიუროში აპლიკაციის წარდგენის მომენტში რესპოდ-ნტს და აპლიკანტს შეზღუდული ჰქონდათ ხელშეკრულების დად-ბა და ფინანსური ვალდ-ბულების აღება. ამასთან, რესპოდ-ნტის საიდ-ნტიფიკაციო დოკუმენტში - მეწარმეთა რეესტრის ამონაწერში დაფიქსირებული იყო აღნიშნული შეზღუდვა. შესაბამისად, გამარტივებული წარმოების პროცესში სააღსრულებო ბიუროს უნდა ენახა ვინ იყო აპლიკანტი და რესპოდ-ნტი და ხომ არ იყო რაიმე სახის შეზღუდვა ამ პირებზე, რაც განსახილველ შემთხვევაში არ მომხდარა; 5) მიუხედავად აღნიშნული შეზღუდვებისა, სააღსრულებო ბიურომ მიიღო ბრძანება, რომლის საფუძველზეც რესპოდ-ნტს დაეკისრა თანხის გადახდა და ამის შემდგომ კი მოხდა მისი ქონების აუქციონზე გასხვისება.

აპელანტი მიიჩნევს, რომ სასამართლომ არასწორად განმარტა „სააღსრულებო წარმოებათა შესახებ“ საქართველოს კანონი. აღსრულების ბიუროს დარღვეული აქვს მითითებული კანონის 9- მუხლი, რომლის პირველი პუნქტის თანახმად, დავალიანების გადახდ-ვინების შესახებ განცხად-ბის რეგისტრაციიდან 5 სამუშაო დღის ვადაში აღსრულების ეროვნული ბიურო ამოწმებს განცხად-ბის და თანდართული დოკუმენტების ფორმალურ და შინაარსობრივ მხარეს. განსახილველ შემთხვევაში კი, ხელშეკრულების პრეამბულაშივე წერია, რომ მხარეს შეზღუდული აქვს გარკვეული მოქმედ-ბა, რომლის თავიდან არიდ-ბის მიზნითაც დ-ბს იგი ამ ხელშეკრულებას, თუმცა ეს ფაქტი პირველი ინსტანციის სასამართლოს მიერ საერთოდ არ არის გამოკვლეული და შეფასებული. ამასთან, აღსრულების ბიუროს უნდა ენახა რესპოდ-ნტის ამონაწერი მეწარმეთა რეესტრიდან, სადაც დ-ტალურად იყო

მითითებული შეზღუდვის შინაარსი.

აპელანტი მიუთითებს, რომ საკუთრების უფლების მინიჭების შესახებ განკარგულება არის ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი. საქართველოს უზენაესი სასამართლოს დადგენილი უახლესი პრაქტიკით, საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე-5 და 96-ე მუხლებიდან გამომდინარე, სწორედ საქმის გარემოებათა შეფასებისა და ურთიერთშეჯერების საფუძველზე უნდა იქნეს ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ გადაწყვეტილება მიღებული (იხ., საქართველოს უზენაესი სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატის 2018 წლის 13 მარტის ბს-639-632(2კ-16) გადაწყვეტილება). ამდენად, სსიპ აღსრულების ეროვნული ბიურო ვალდებული იყო სადავო ადმინისტრაციული აქტების გამოცემამდ- ზედმიწევნით სრულად და ზუსტად გამოეკვლია შესაბამისი ფაქტობრივი გარემოებები.

აპელანტი მიუთითებს „სააღსრულებო წარმოებათა შესახებ“ საქართველოს კანონის 91⁴ მუხლის მე-2 პუნქტზე, რომლის თანახმად, დავალიანების გადახდ-
ვინების შესახებ განცხად-ბა უნდა შეიცავდ-ს: ა) მხარეებისა და მათი წარმომადგენლების (თუ საქმეში წარმომადგენელი მონაწილეობს) დასახელებას, პირად/საიდ-ნტიფიკაციო ნომერს, მისამართს (ფაქტობრივ საცხოვრებელ ან/და საქმიანობის ადგილს), სხვა ცნობილ საკონტაქტო მონაცემებს. აპელანტი აღნიშნავს, კომპანიის შესახებ დ-ტალური ინფორმაცია მოცემულია მეწარმეთა რეესტრის ამონაწერში, სადაც ფიქსირდ-ბოდა, რომ ბ---
---ძეს და მის მინდობილ პირს მ-----ს არ ჰქონდა ისეთი გარიგების დად-
ბის უფლება, როგორიც კ-----თან შპს „დ--კ-----ს“ სახელით 2--- წლის 2- ი---
- დაიდო. შესაბამისად, ამ ხელშეკრულებიდან გამომდინარე ვალდ-ბულებებიც არ შეიძლებოდა გამხდარიყო გამარტივებული წარმოების დაწყების საფუძველი, რადგან გამარტივებული წარმოება შეიძლება დაიწყოს მხოლოდ ნამდვილი უფლების და მოთხოვნის საფუძველზე.

აპელანტი თვლის, რომ აღსრულების ეროვნული ბიურო ვალდ-ბულია, შეამოწმოს სამეწარმეო რეესტრის მონაცემები და ისე მოახდინოს კონკრეტული გადაწყვეტილების თუ განკარგულების მიღება. მით უფრო, სამეწარმეო რეესტრი და აღსრულების ეროვნული ბიურო არის იუსტიციის სამინისტროს მმართველობის სფეროში შემავალი დაწესებულებები. შეუძლებელია, აღსრულების ეროვნულ ბიუროს არ ჰქონდ-ს წვდომა მეწარმეთა რეესტრის მონაცემებზე. თუ აღსრულების ბიურო შეამოწმებდა შპს „დ- კ-----ს“ ამონაწერს, დარწმუნდ-ბოდა, რომ 2--- წლის 2----- ხელშეკრულების დად-ბის უფლებამოსილება მხარეებს არ ჰქონდათ და გამარტივებული წარმოება არ უნდა დაწყებულიყო. რადგან გამარტივებული წარმოების დაწყების საფუძველი არ არსებობდა, უკანონოა მისი თანმდ-ვი შედ-გებიც. ამდენად, ყველა სადავო აქტი არის ბათილი.

აპელანტი დამატებით აღნიშნავს, „სააღსრულებო წარმოებათა შესახებ“ საქართველოს კანონის 93-ე მუხლის მე-2 პუნქტის თანახმად, აპლიკანტი არის პირი, რომელსაც დოკუმენტურად აქვს დადასტურებული ვადამოსული მოთხოვნა. გამარტივებული წარმოების დასაწყებად კანონი სავალდ-ბულოდ მიიჩნევს ვადამოსული მოთხოვნის არსებობას. იმის შემოწმების ვალდ-ბულება, რომ მოთხოვნა ვადამოსულია, ეკისრება სწორედ სსიპ აღსრულების ეროვნულ ბიუროს. 2--- წლის 2----- ხელშეკრულებაში არ არის მითითებული, შპს „დ- კ-----“ რა ვადაში უნდა დაეფარა ნ----- კ-----ის მიმართ არსებული დავალიანება. შესაბამისად, ვალდ-ბულება არ იყო ვადამოსული. ამრიგად, ბიურომ გამარტივებული წარმოება დაიწყო ისეთ მოთხოვნაზე, რომლის გადახდის ვადაც ჯერ არ იყო დამდგარი.

აპელანტი მიუთითებს საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის მე-17 მუხლის მე-2 ნაწილზე და აღნიშნავს, მიუხედავად იმისა, რომ მტკიცების ტვირთი მთლიანად ეკისრება ადმინისტრაციულ ოგანოს, აღსრულების ეროვნულმა ბიურომ ვერ შეძლო მტკიცების ტვირთის შესრულება.

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, აპელანტი სააპელაციო საჩივრისა და სარჩელის სრულად დაკმაყოფილებას მოითხოვს.

III ს ა მ ო ტ ი ვ ა ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

5. გასაჩივრებული გადაწყვეტილების გაუქმების და ახალი გადაწყვეტილების მიღების დასაბუთება:

საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის პირველი მუხლის მე-2 ნაწილის მიხედვით, თუ ამ კოდექსით სხვა რამ არ არის დადგენილი, ადმინისტრაციულ სამართალწარმოებაში გამოიყენება საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის დ-ბულებანი.

საქართველოს სსკ-ის 377-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, სააპელაციო სასამართლო, ამოწმებს გადაწყვეტილებას სააპელაციო საჩივრის ფარგლებში, ფაქტობრივი და სამართლებრივი თვალსაზრისით. ამავე მუხლის მეორე ნაწილით სამართლებრივი თვალსაზრისით შემოწმებისას, სასამართლო ხელმძღვანელობს საქართველოს სსკ-ის 393-ე და 394-ე მუხლების მოთხოვნებით.

სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 389-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტის თანახმად, სააპელაციო სასამართლოს გადაწყვეტილება აღწერილობითი და სამოტივაციო ნაწილების ნაცვლად უნდა შეიცავდ-ს საქმის გარემოებებთან დაკავშირებით გასაჩივრებული გადაწყვეტილების დასკვნებზე მითითებას,

შესაძლო ცვლილებების ან დამატებების გათვალისწინებით.

5.1. ფაქტობრივი დასაბუთება:

სააპელაციო პალატის მოსაზრებით, პირველი ინსტანციის სასამართლომ სწორად დაადგინა საქმის ფაქტობრივი გარემოებები, რასაც იზიარებს სააპელაციო პალატაც და უთითებს მათზე. ამასთანავე, სააპელაციო პალატა არ ეთანხმება პირველი ინსტანციის სასამართლოს მიერ გაკეთებულ სამართლებრივ დასკვნებს აღნიშნულ ფაქტობრივ გარემოებებთან დაკავშირებით.

5.2. სამართლებრივი დასაბუთება:

სააპელაციო სასამართლო მიიჩნევს, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლომ სწორად დაადგინა საქმეში არსებული ფაქტობრივი გარემოებები, თუმცა დადგენილ ფაქტობრივ გარემოებებს მისცა არასწორი სამართლებრივი შეფასება, არასწორად განმარტა კანონი, რამაც საბოლოოდ არასწორ გადაწყვეტილებამდ- მიიყვანა პირველი ინსტანციის სასამართლო, რაც განაპირობებს გასაჩივრებული გადაწყვეტილების გაუქმებას.

განსახილველ შემთხვევაში სადავოა აღსრულების ეროვნული ბიუროს აღმასრულებლის მიერ, გამარტივებული სააღსრულებო წარმოების ფარგლებში, 2--- წლის 2- ი----- დად-ბული ხელშეკრულების საფუძველზე, აპლიკანტ - ნ----- კ-----ის სასარგებლოდ დავალიანების გადახდ-ვინების მიზნით რესპოდ-ნტ შპს „დ- - კ-----ს“ ქონების გასხვისების კანონიერება.

პალატა აღნიშნავს, საერთო სასამართლოების, ადმინისტრაციული ორგანოების (თანამდ-ბობის პირების), არბიტრაჟის, რესტიტუციისა და კომპენსაციის კომისიისა და მისი კომიტეტის, ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს და სისხლის სამართლის საერთაშორისო სასამართლოს მიერ მიღებული აქტების და კანონით გათვალისწინებული აღსასრულებელი გადაწყვეტილებების აღსრულების წესსა და პირობებს აწესრიგებს „სააღსრულებო წარმოებათა შესახებ“ საქართველოს კანონი. მითითებული კანონის XVI¹ თავით დადგენილი წესით აღსრულების ეროვნული ბიურო ახორციელებს გამარტივებულ წარმოებას ფულადი თანხის დავალიანების გადახდ-ვინების შესახებ მოთხოვნებთან დაკავშირებით. კერძოდ, აღნიშნული კანონის 91⁴ მუხლის პირველი პუნქტის მიხედვით, დავალიანების გადახდ-ვინების შესახებ განცხად-ბა, რომელიც გამარტივებული წარმოების დაწყების საფუძველია, მიზნად უნდა ისახავდ-ს აღსრულების ეროვნული ბიუროს თავმჯდომარის მიერ დავალიანების გადახდ-ვინების შესახებ ბრძანების გამოცემას.

მითითებული კანონის 91³ მუხლის პირველი პუნქტის შესაბამისად, მხარეები გამარტივებულ წარმოებაში არიან აპლიკანტი და რესპონდენტი, ხოლო მეორე პუნქტით განსაზღვრულია, რომ აპლიკანტი არის პირი, რომელსაც აქვს დოკუმენტურად დადასტურებული ფულადი სახის ვადამოსული მოთხოვნა და რომელიც მიმართავს აღსრულების ეროვნულ ბიუროს დავალიანების გადახდ-ვინების შესახებ განცხადებით, ხოლო რესპონდენტი არის პირი, რომლის წინააღმდეგაც მიმართულია აპლიკანტის მოთხოვნა.

სააპელაციო პალატა ასევე მიუთითებს „სააღსრულებო წარმოებათა შესახებ“ საქართველოს კანონის 91⁴ მუხლის მეორე პუნქტზე, რომლითაც განსაზღვრულია იმ ინფორმაციის ჩამოთვალი, რომელსაც უნდა შეიცავდეს დავალიანების გადახდ-ვინების შესახებ განცხად-ბა, მათ შორის: მხარეებისა და მათი წარმომადგენლების (თუ საქმეში წარმომადგენელი მონაწილეობს) დასახელებას, პირად/საიდ-ნტიფიკაციო ნომერს, მისამართს (ფაქტობრივ საცხოვრებელ ან/და საქმიანობის ადგილს), სხვა ცნობილ საკონტაქტო მონაცემებს („ა“ ქვეპუნქტი); აპლიკანტის მოთხოვნას („გ“ ქვეპუნქტი); დოკუმენტების ჩამონათვალს, რომელთა მეშვეობითაც აპლიკანტი ასაბუთებს თავის მოთხოვნას და რომლებიც ერთვის დავალიანების გადახდ-ვინების შესახებ განცხად-ბას („დ“ ქვეპუნქტი); მითითებას იმის შესახებ, რომ დაყენებული მოთხოვნა არ არის დამოკიდ-ბული აპლიკანტის მიერ რაიმე საპასუხო ვალდ-ბულების შესრულებაზე, ან რომ მან ასეთი ვალდ-ბულება უკვე შეასრულა („ვ“ ქვეპუნქტი). ამასთანავე, ამავე მუხლის მე-3 პუნქტის შესაბამისად, დავალიანების გადახდ-ვინების შესახებ განცხად-ბაში მითითებული მტკიცებულებების შესაბამისი დოკუმენტები წარდგენილი უნდა იქნეს დ-დნის ან/და დამოწმებული ასლების სახით.

სააპელაციო სასამართლო ასევე მიუთითებს „სააღსრულებო წარმოებათა შესახებ“ საქართველოს კანონის 91⁵ მუხლზე, რომლის პირველი პუნქტის შესაბამისად, დავალიანების გადახდ-ვინების შესახებ განცხად-ბის რეგისტრაციიდან 5 სამუშაო დღის ვადაში აღსრულების ეროვნული ბიურო ამოწმებს განცხად-ბის და თანდართული დოკუმენტების ფორმალურ და შინაარსობრივ მხარეს და უფლებამოსილია ხარვეზის გამოსასწორებლად აპლიკანტს დაუდგინოს ვადა არა უმეტეს 10 კალენდარული დღისა, თუ, ხარვეზის შინაარსიდან გამომდინარე, შესაძლებელია მისი გამოსწორება. ამავე მუხლის მე-3 პუნქტის თანახმად კი, აღსრულების ეროვნული ბიურო აპლიკანტის მოთხოვნის უფლების შემოწმებისას ეყრდნობა მხოლოდ დავალიანების გადახდ-ვინების შესახებ განცხად-ბასა და თანდართულ წერილობით მტკიცებულებებში არსებულ მონაცემებს.

ამავე კანონის კანონის 91⁷ მუხლის მე-4 პუნქტის თანახმად, აღსრულების

ეროვნული ბიურო გამოსცემს დავალიანების გადახდ-ვინების შესახებ ბრძანებას შემდგ შემთხვევებში: ა) თუ რესპონდ-ნტი არ განხორციელებს ამ მუხლის მე-2 პუნქტის „გ“ ქვეპუნქტით განსაზღვრულ არც ერთ მოქმედ-ბას - დავალიანების გადახდ-ვინების შესახებ ბრძანება გამოიცემა მოთხოვნის სრულ ოდ-ნობაზე; ბ) თუ რესპონდ-ნტი სრულად აღიარებს მოთხოვნას - დავალიანების გადახდ-ვინების შესახებ ბრძანება გამოიცემა მოთხოვნის სრულ ოდ-ნობაზე; გ) თუ რესპონდ-ნტი აღიარებს მოთხოვნის ნაწილს - დავალიანების გადახდ-ვინების შესახებ ბრძანება გამოიცემა მოთხოვნის აღიარებულ ნაწილზე; დ) მხარეთა მორიგების პირობების დარღვევის შემთხვევაში - მორიგების პირობებში აღნიშნული და რესპონდ-ნტის მიერ დაუფარავი დავალიანების ოდ-ნობაზე. იმავე მუხლის მე-5 პუნქტის თანახმად, დავალიანების გადახდ-ვინების შესახებ ბრძანებით აპლიკანტის ძირითად მოთხოვნასთან ერთად რესპონდ-ნტს დაეკისრება ასევე გამარტივებული წარმოებისას აპლიკანტის მიერ გაწეული დამატებითი ხარჯის გადახდა, რომელიც შედგება სააპლიკაციო და ყადაღის დად-ბისათვის გადახდილი საფასურებისაგან. რესპონდ-ნტს დამატებითი ხარჯის გადახდა დაეკისრება იმ შემთხვევაში, თუ აპლიკანტს მოთხოვნილი ჰქონდა ასეთი ხარჯის ანაზღაურება. მითითებული კანონის 91⁹ მუხლის მე-4 პუნქტის მიხედვით კი, დავალიანების გადახდ-ვინების შესახებ ბრძანება ძალაშია გამოცემის დღიდან. იგი მიექცევა აღსრულების ეროვნული ბიუროს მიერ დაუყოვნებლივ აღსასრულებლად, თუ აპლიკანტი ითხოვს დავალიანების გადახდ-ვინების შესახებ ბრძანების აღსრულებას და საგარანტიო თანხის სახით შეტანილი აქვს აღსრულების წინასწარი საფასური. დავალიანების გადახდ-ვინების შესახებ ბრძანების ასლი ეგზავნება აპლიკანტსა და რესპონდ-ნტს საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსით დადგენილი წესით.

ზემოაღნიშნულ ნორმათა საფუძველზე სააპელაციო სასამართლო განმარტავს, რომ ფულადი თანხის დავალიანების გადახდ-ვინების შესახებ მოთხოვნებთან დაკავშირებით აღსრულება შეიძლება განხორციელდ-ს გამარტივებული წარმოების წესით, რაც გულისხმობს, რომ აპლიკანტმა (მოთხოვნის მფლობელმა) განცხად-ბით უნდა მიმართოს აღსრულების ეროვნულ ბიუროს, წარადგინოს შესაბამისი დოკუმენტები და მოითხოვს აღსრულების ეროვნული ბიუროს თავმჯდომარის მიერ დავალიანების გადახდ-ვინების შესახებ ბრძანების გამოცემა. თავის მხრივ, დავალიანების გადახდ-ვინების შესახებ ბრძანება ძალაშია გამოცემის დღიდან და აპლიკანტის მოთხოვნის შემთხვევაში, აღსრულების ეროვნული ბიუროს მიერ დაუყოვნებლივ აღსასრულებლად მიექცევა. სააპელაციო პალატა ყურადღებას ამახვილებს იმ გარემოებაზე, რომ გამარტივებული წარმოების ფარგლებში არ ხდ-ბა სააღსრულებო ფურცლის, კანონიერ ძალაში შესული სასამართლოს აქტის თუ უფლებამოსილი ორგანოს მიერ გაცემული ოფიციალური დოკუმენტის წარდგენა, რომელიც სათანადო ორგანოს მიერ გაიცემა მხოლოდ იმ შემთხვევაში, როდ-საც სახეზეა კონკრეტული გადაწყვეტილების იძულებით

აღსასრულებლად მიქცევის წინაპირობები. გამარტივებული წარმოების ფარგლებში მხარე წარადგენს ხელშეკრულებას, რომლითაც უნდა დადასტურდეს, რომ გააჩნია ვადამოსული ფულადი მოთხოვნა. ამდენად, ასეთი წარმოებისას მოთხოვნის არსებობა ადმინისტრაციულ თუ სასამართლო ორგანოთა მიერ გაცემული, ოფიციალური დოკუმენტით კი არ დგინდება, არამედ კერძო პირთა მიერ წარდგენილი ინფორმაციით. შესაბამისად, მსგავსი წარმოების ფარგლებში გაცილებით მეტი რისკი და საფრთხე არსებობს, რომ არაკეთილსინდისიერად და უკანონოდ იქნას წარდგენილი განცხადება და ინფორმაცია და დაირღვეს მოვალედ მითითებული პირის უფლებები. სწორედ ამიტომ, გამარტივებული წარმოების ფარგლებში განცხადების წარდგენისას აღსრულების ეროვნულმა ბიურომ უნდა უზრუნველყოს განცხადებისა და თანდართული დოკუმენტების არა მხოლოდ ფორმალური, არამედ შინაარსობრივი მხარის შემოწმება, საჭიროების შემთხვევაში კი, დაადგინოს ხარვეზი წარდგენილ განცხადებაზე.

სააპელაციო სასამართლო განმარტავს, ვინაიდან გამარტივებული წარმოების ფარგლებში სახეზე აუცილებლად უნდა იყოს დოკუმენტურად დადასტურებული ფულადი სახის ვადამოსული მოთხოვნა, ხოლო განმცხადებელს ევალება შესაბამისი დოკუმენტების წარდგენა, რაც ასეთი მოთხოვნის არსებობას ადასტურებს, აღსრულების ეროვნული ბიუროს მიერ განცხადების შინაარსობრივი მხარის შემოწმება, რის ვალდებულებასაც კანონმდებელი პირდაპირ ადგენს, გამოიხატება სწორედ წარდგენილი განცხადებისა და თანდართული დოკუმენტების შესწავლასა და გადამოწმებაში, რომ ნამდვილად არის სახეზე აღსასრულებელი მოთხოვნა, რომელზეც შესაძლებელია გაიცეს დავალიანების გადახდ-ვინების შესახებ ბრძანება და გატარდეს იძულებითი სააღსრულებო მოქმედებები. სააპელაციო პალატა განმარტავს, რომ მხოლოდ ამგვარი გადამოწმების ფარგლებში არის შესაძლებელი კანონის უზენაესობისა და მხარეთა ინტერესების დაცვა, რადგან სააღსრულებო მოქმედების განხორციელებას, მოვალის მიერ მოთხოვნის ნებაყოფლობით შეუსრულებლობის შემთხვევაში, უპირობოდ უკავშირდება მოვალის ქონების გასხვისება. ამასთანავე, სააპელაციო პალატა ითვალისწინებს, რომ კანონის თანახმად, აღსრულების ეროვნული ბიურო აპლიკანტის მოთხოვნის უფლების შემოწმებისას ეყრდნობა მხოლოდ დავალიანების გადახდ-ვინების შესახებ განცხადებასა და თანდართულ წერილობით მტკიცებულებებში არსებულ მონაცემებს. ამასთანავე, ბიუროს, შესაბამისი საფუძვლების არსებობისას, თუკი წარდგენილი ინფორმაცია ფორმალურად ან შინაარსობრივად საკმარისი არ არის სააღსრულებო წარმოების დასაწყებად, შეუძლია ხარვეზი დაადგინოს წარდგენილ განცხადებაზე და მოითხოვოს დამატებითი ინფორმაციის წარდგენა. სააპელაციო პალატა მიიჩნევს, რომ მითითებული ვალდებულებების ჯეროვნად შესრულება, სადავო შემთხვევაში, მოსარჩელისთვის განსხვავებულ სამართლებრივ შედეგს წარმოშობდა და არ მოხდებოდა შპს „დ-კ-----ს“ ქონების გასხვისება.

სააპელაციო სასამართლო მიუთითებს დადგენილ გარემოებაზე, რომ ნ----- კ-----მა (აპლიკანტი) დავალიანების გადახდ-ვინების შესახებ განცხად-ბით მიმართა აღსრულების ეროვნულ ბიუროს და მოითხოვა გამარტივებული წარმოების გზით შპს „დ-კ-----სათვის“ (რესპოდ-ნტი) დავალიანების - 1-----3-ლარის დაკისრების მიზნით გადახდ-ვინების შესახებ ბრძანების გამოცემა. განცხად-ბას ერთვოდა: 2--- წლის 2- ი----- ნ----- კ-----სა და შპს „დ- კ-----“ შორის გაფორმებული ხელშეკრულება (მესამე პირის მიერ ვალდ-ბულების შესრულების შესახებ), ასევე მათ შორის შედგენილი - 3-0-2---წ. 3-0-2---წ. 3-0-2---წ. 3-0-2---წ. 3-1-2---წ. 1-1-2---წ. შედარების აქტები. ამდ-ნად, სწორედ მითითებული დოკუმენტები უნდა შეესწავლა და შეემოწმებინა აღსრულების ეროვნულ ბიუროს აპლიკანტის მოთხოვნის საფუძვლიანობის გადამოწმების კუთხით, რაც საკვებით საკმარისი იქნებოდა იმისთვის, რომ ბიუროს მიერ ინფორმაცია სამოქალაქო საქმეზე სასამართლოს მიერ გამოყენებული უზრუნველყოფის ღონისძიების შესახებ.

კერძოდ, სააპელაციო სასამართლო ყურადღებას ამახვილებს 2--- წლის 2----- ხელშეკრულებაზე, რომელიც გაფორმდა ნ----- კ-----ს (შემდგომში - მესამე პირი) და შპს „დ-კ-----ს“ დირექტორის გ----- ბ-----ძის მინდობილ პირს - დ--- მ-----ს (შემდგომში - მოვალე) შორის მესამე პირის ვალდ-ბულების შესრულების შესახებ. აღნიშნული ხელშეკრულების დასაწყისშივე მხარეები განმარტავენ: იმის გათვალისწინებით, რომ თბილისის საქალაქო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა კოლეგიის 2--- წლის 2----- სარჩელის უზრუნველყოფის შესახებ განჩინებით შპს „დ- კ-----“ აკრძალა კუთვნილი ფულადი სახსრების განკარგვა, რაც თავის შინაარსით გულისხმობს მის წინაშე მდგარი ფინანსური ვალდ-ბულებების შეუსრულებლობას, მხარეები შეთანხმდნენ, რომ მესამე პირი პირადი სახსრებით უზრუნველყოფდა მოვალის მიმდინარე და სხვა ფინანსური ვალდ-ბულებების შესრულებას ამ უკანასკნელის კრედიტორების სასარგებლოდ, ხოლო მოვალე ვალდ-ბული იყო წინამდ-ბარე ხელშეკრულებით დადგენილ ვადაში დაებრუნებინა მესამე პირისათვის ამ უკანასკნელის მიერ მოვალის ფინანსური ვალდ-ბულებების შესრულების მიზნით გადახდილი თანხები სრულად. ამდ-ნად, სააღსრულებო ბიუროში წარდგენილი, ვალდ-ბულების წარმომშობი ხელშეკრულებავე მიუთითებდა თბილისის საქალაქო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა კოლეგიის 2--- წლის 2----- სარჩელის უზრუნველყოფის შესახებ განჩინებაზე და, რომ ამ განჩინებით შპს „დ- კ-----“ აკრძალა კუთვნილი ფულადი სახსრების განკარგვა. ამდ-ნად, სააღსრულებო ბიურო ვალდ-ბული იყო რა შეესწავლა წარდგენილი დოკუმენტაცია, უნდა გასცნობოდა მითითებულ ხელშეკრულებას, რა შემთხვევაშიც აღმასრულებელი იღებდა სრულ ინფორმაციას სარჩელის უზრუნველყოფის ღონისძიების არსებობასა და სასამართლოს მიერ ხელშეკრულების მხარეთათვის კონკრეტული ქმედ-ბის აკრძალვის თაობაზე, რომლის გვერდის ავლის საშუალებასაც წარმოადგენს ეს

ხელშეკრულება. თუკი საადსრულებო ბიურო ხელშეკრულებაში მითითებულ ინფორმაციას არასაკმარისად მიიჩნევდა კონკრეტული ფაქტის - ვალდებულების არსებობის დადგენის კუთხით, ბიუროს შეეძლო, ხარვეზი დაედგინა განცხად-ბაზე და დამატებით სასამართლოს განჩინების წარდგენა მოეთხოვა. უფრო მეტიც, საგულისხმოა, რომ სასამართლოს მიერ გამოყენებული აკრძალვა ასევე ფიქსირდ-ბოდა ამონაწერში რეესტრიდან, რომელიც მეწარმის შესახებ დ-ტალურ ინფორმაციას იძლევა. (ტ. 1, ს.ფ. 22--22-).

სააპელაციო სასამართლო ყურადღებას მიაქცევს თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2--- წლის 2----- კანონიერ ძალაში შესულ განჩინებას, რომლითაც შპს „დ-კ-----ს“ დირექტორს - გ----- ბ-----ძეს, დირექტორის მოვალეობის შემსრულებელს დ----- მ-----ს და ლ--- ლ-----ეს, დავის საბოლოო გადაწყვეტამდ-, აკრძალათ შპს „დ- -კ-----ს“ კუთვნილი ფულადი სახსრების განკარგვა, პარტნიორთა კრების თანხმობის (გადაწყვეტილების) გარეშე, გარდა შპს „დ-კ-----ს“ საგადასახადო ვალდებულებების შესრულებისათვის აუცილებელი თანხების განკარგვისა. (ტ. 1, ს.ფ. 95-98). ამრიგად, მითითებული განჩინებიდან გამომდინარე, 2--- წლის 2- ი---- შპს „დ-კ-----ს“ დირექტორის გ----- ბ-----ძის მინდობილ პირს - დ----- მ-----ს არ ჰქონდა უფლება ხელშეკრულების დად-ბისა და სადავო ხელშეკრულება ეწინააღმდეგება სასამართლოს განჩინებას.

სააპელაციო სასამართლო აღნიშნავს, საქართველოს კონსტიტუციის სადავო პერიოდში მოქმედი რედაქციის 42-ე მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, ყოველ ადამიანს უფლება აქვს თავის უფლებათა და თავისუფლებათა დასაცავად მიმართოს სასამართლოს. სააპელაციო სასამართლო მიუთითებს, აღნიშნული კონსტიტუციური დ-ბულებით განმტკიცებულია სამართლებრივი სახელმწიფოს უმნიშვნელოვანესი ელემენტი - სამართლიანი სასამართლოს უფლება, რომლის მთავარ მიზანსაც წარმოადგენს კონსტიტუციური უფლებების ეფექტური რეალიზაციის ხელშეწყობა და უფლებაში გაუმართლებელი ჩარევისაგან დაცვის ქმედითი მექანიზმების შექმნა. სარჩელის უზრუნველყოფის ღონისძიება კი ქმნის სამართლიანი სასამართლოს უფლებით ეფექტურად სარგებლობის ერთ-ერთ საპროცესო გარანტიას და შესაბამისად, წარმოადგენს საქართველოს კონსტიტუციის 42-ე მუხლის პირველი პუნქტით დაცული სფეროს ნაწილს. სააპელაციო სასამართლო განმარტავს, რომ სარჩელის უზრუნველყოფის ღონისძიება საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღებამდ- უფლების პრევენციული დაცვის საშუალება არის. საპროცესო კანონმდ-ბლობით გათვალისწინებული სარჩელის უზრუნველყოფის ღონისძიება წარმოადგენს, ერთი მხრივ, მოსარჩელის უფლებების დაცვის გარანტს, ხოლო, მეორე მხრივ, მოპასუხის უფლების მზღუდავ საშუალებას, ვინაიდან მხარის უფლებას, გამოიყენოს სარჩელის უზრუნველყოფის ღონისძიება, უპირისპირდ-ბა მოპასუხის ინტერესი - თავი დაიცვას ზიანის მომტანი უზრუნველყოფის ღონისძიებისაგან. შესაბამისად,

სასამართლოს მიერ სარჩელის უზრუნველყოფის ღონისძიების გამოყენება მიზნად ისახავს რა მოსარჩელის ინტერესის დაცვას, საქმეზე სამომავლოდ მისაღები გადაწყვეტილების აღსრულებას და ამავედროულად მისი გამოყენებისას სასამართლო ითვალისწინებს მხარეების ინტერესთა ბალანსის დაცვის აუცილებლობას, მხარეებმა სარჩელის უზრუნველყოფის ღონისძიების გამოყენების შესახებ სასამართლოს განჩინება კეთილსინდისიერად და ჯეროვნად უნდა შეასრულონ. წინააღმდეგ შემთხვევაში, ადგილი ექნება სასამართლოს სავალდ-ბულო ძალის მქონე აქტის შეუსრულებლობას, რომლის შესრულებაც მხარის ვალდ-ბულებას და არა უფლებას წარმოადგენს და ამავედროულად შეიძლება საფრთხე შეექმნას საქმეზე სამომავლოდ მიღებული გადაწყვეტილების აღსრულებას. სწორედ ამიტომ, „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის მე-4 მუხლის პირველი პუნქტის მიხედვით, სასამართლოს აქტი, აგრეთვე თავისი უფლებამოსილების განსახორციელებლად სასამართლოს მოთხოვნა და განკარგულება სავალდ-ბულოა საქართველოს მთელ ტერიტორიაზე ყველა ფიზიკური და იურიდიული პირისათვის, სახელმწიფო და ადგილობრივი თვითმმართველობის ორგანოსათვის. საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-10 მუხლის შესაბამისად, კანონიერ ძალაში შესული სასამართლოს გადაწყვეტილებები (განჩინებები, დადგენილებები), აგრეთვე თავისი უფლებამოსილების განსახორციელებლად სასამართლოს მიერ აღძრული მოთხოვნები და განკარგულებები სავალდ-ბულოა საქართველოს მთელ ტერიტორიაზე ყველა სახელმწიფო, საზოგადოებრივი თუ კერძო საწარმოსათვის, დაწესებულებისათვის, ორგანიზაციისათვის, თანამდ-ბობის პირისა თუ მოქალაქისათვის და ისინი უნდა შესრულდ-ს. განსახილველ შემთხვევაში კი, პალატის მოსაზრებით, ცალსახად დარღვეულია მითითებული პრინციპი - სასამართლოს კანონიერ ძალაში შესული განჩინების სავალდ-ბულოობა. უდავოა, რომ მხარეთა შორის 2--- წლის 2- ი----- დად-ბული ხელშეკრულება ეწინააღმდეგება სამოქალაქო საქმეზე სასამართლოს მიერ 2--- წლის 2- ი----- გამოტანილ განჩინებას. საგულისხმოა, რომ მხარეები ამავე ხელშეკრულებაში თავადვე მიუთითებენ სასამართლოს განჩინებაზე და რომ ხელშეკრულების დად-ბა სწორედ სასამართლოს განჩინების შესრულებისაგან თავის არიდ-ბის საშუალებას წარმოადგენს. ამ ფორმით დად-ბული ხელშეკრულება კი ეწინააღმდეგება კანონს და ვერ წარმოშობს სამართლებრივ შედ-გს. კერძოდ, საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 54-ე მუხლის მიხედვით, ბათილია გარიგება, რომელიც არღვევს კანონით დადგენილ წესსა და აკრძალვებს, ეწინააღმდეგება საჯარო წესრიგს ან ზნეობის ნორმებს, ხოლო 61-ე მუხლის პირველი ნაწილის შესაბამისად, უცილოდ ბათილი (არარა) გარიგება ბათილად ითვლება მისი დად-ბის მომენტიდან.

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, ვინაიდან 2--- წლის 2----- ხელშეკრულება დაიდო კანონდარღვევით, ისეთი გარემოებების არსებობისას, რაც მას უცილოდ ბათილად გარიგებად აქცევს და ცალსახად ეწინააღმდეგება

სასამართლოს კანონიერ ძალაში მყოფ განჩინებას, ამასთანავე, იმის გათვალისწინებით, რომ სააღსრულებო ბიუროს აპლიკანტის მიერ წარდგენილი ხელშეკრულებითვე მიეწოდა ინფორმაცია სასამართლოს განჩინების შესახებ და სააღსრულებო წარმოების დასაწყისშივე აღმასრულებელმა იცოდა (უნდა სცოდნოდა), რომ აღსასრულებლად წარდგენილი ხელშეკრულების დადების უფლება მხარეებს არ ჰქონდათ, ასეთი ხელშეკრულებიდან გამომდინარე, მოთხოვნის იძულებითი აღსრულების მიზნით, არ უნდა გამოცემულიყო აღსრულების ეროვნული ბიუროს თავმჯდომარის ბრძანება დავალიანების გადახდ-ვინების შესახებ. შესაბამისად, ასევე არ უნდა განხორციელებულიყო შემდგომი ქმედ-ბები უცილოდ ბათილი ხელშეკრულების იძულებით აღსასრულებლად, რადგან იძულებით აღსრულებას ექვემდ-ბარება ნამდვილი, ვადამოსული, კანონით დადგენილი წესით წარმოშობილი მოთხოვნა. ამრიგად, ქონების აუქციონზე გატანის შემდ-გ გამოცემული განკარგულებები, როგორც დავალიანების გადახდ-ვინების შესახებ კანონსაწინააღმდ-გო ბრძანების თანმდ-ვი შედ-გი, ასევე უკანონოა.

საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე-60¹ მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი ბათილია, თუ იგი ეწინააღმდ-გება კანონს ან არსებითად დარღვეულია მისი მომზად-ბის ან გამოცემის კანონმდ-ბლობით დადგენილი სხვა მოთხოვნები. ამავე მუხლის მე-2 ნაწილით, ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის მომზად-ბის ან გამოცემის წესის არსებით დარღვევად ჩაითვლება ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემა ამ კოდექსის 32-ე ან 34-ე მუხლით გათვალისწინებული წესის დარღვევით ჩატარებულ სხდომაზე ან კანონით გათვალისწინებული ადმინისტრაციული წარმოების სახის დარღვევით, ანდა კანონის ისეთი დარღვევა, რომლის არარსებობის შემთხვევაში მოცემულ საკითხზე მიღებული იქნებოდა სხვაგვარი გადაწყვეტილება.

საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 32-ე მუხლის პირველი ნაწილის შესაბამისად, ამ კოდექსის 22-ე მუხლში აღნიშნულ სარჩელთან დაკავშირებით სასამართლო უფლებამოსილია გამოიტანოს გადაწყვეტილება ადმინისტრაციული აქტის ბათილად ცნობის შესახებ თუ ადმინისტრაციული აქტი ეწინააღმდ-გება კანონს და ის პირდაპირ და უშუალო (ინდივიდუალურ) ზიანს აყენებს მოსარჩელის კანონიერ უფლებას, ან ინტერესს ან უკანონოდ ზღუდავს მას.

ზემოხსენებული სამართლის ნორმებისა და საქმის ფაქტობრივი გარემოებების ურთიერთშეჯერების საფუძველზე, პალატა მიიჩნევს, რომ წარმოდგენილი სარჩელი ფაქტობრივ-სამართლებრივად დასაბუთებულია და უნდა დაკმაყოფილდ-ს, რადგან სადავო აქტები ეწინააღმდ-გება კანონს და

არსებითად დარღვეულია მათი გამოცემის წესები.

6. შემაჯამებული სასამართლო დასკვნა:

ყოველივე აღნიშნულიდან გამომდინარე, სააპელაციო პალატა მიიჩნევს, რომ წარმოდგენილი სააპელაციო საჩივარი ქმნის სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 393-ე და 394-ე მუხლების შემადგენლობას და გასაჩივრებული გადაწყვეტილების გაუქმების პროცესუალურ-სამართლებრივ საფუძველს. შესაბამისად, სააპელაციო საჩივარი უნდა დაკმაყოფილდეს. თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2018 წლის 12 ივნისის გადაწყვეტილების შეცვლით მიღებული უნდა იქნას ახალი გადაწყვეტილება, რომლითაც სარჩელი დაკმაყოფილდეს.

7. საპროცესო ხარჯები:

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 55-ე მუხლის პირველი ნაწილის შესაბამისად, იმ მხარის მიერ გაღებული ხარჯების გადახდა, რომლის სასარგებლოდაც იქნა გამოტანილი გადაწყვეტილება, ეკისრება მეორე მხარეს, თუნდაც ეს მხარე განთავისუფლებული იყოს სახელმწიფო ბიუჯეტში სასამართლო ხარჯების გადახდისაგან. ამდენად, მოსარჩელის მიერ სარჩელზე გადახდილი სახელმწიფო ბაჟის - 100 (ასი) ლარის და სააპელაციო საჩივარზე გადახდილი ბაჟის - 150 (ას ორმოცდაათი) ლარის ანაზღაურება, მოსარჩელის სასარგებლოდ, თანაბარწილად უნდა დაეკისროთ სსიპ აღსრულების ეროვნულ ბიუროსა და თბილისის სააღსრულებო ბიუროს.

IV ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის პირველი, საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 257-ე, 372-ე, 386-ე, 389-ე, 391-ე, 397-ე მუხლებით და

გ ა დ ა წ ყ ვ ი ტ ა:

1. ი---- ა-----ს სააპელაციო საჩივარი დაკმაყოფილდეს.
2. გაუქმდეს თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2018 წლის 12 ივნისის გადაწყვეტილება და მიღებული იქნას ახალი გადაწყვეტილება.
3. ი---- ა-----ს სარჩელი დაკმაყოფილდეს.
4. ბათილად იქნეს ცნობილი სსიპ აღსრულების ეროვნული ბიუროს 2--- წლის 3---

----- №SP1-----/-----6 ბრძანება დავალიანების გადახდ-ვინების შესახებ; ბათილად იქნეს ცნობილი თბილისის სააღსრულებო ბიუროს 2--- წლის 2-აპრილის A-----0--/-- განკარგულება; 2--- წლის 1----- A-----0--/0-- განკარგულება; 2--- წლის 1----- A-----0----- განკარგულება; 2--- წლის 1----- A-----0--/0-- განკარგულება; 2--- წლის 1----- A-----0--/00- განკარგულება; 2--- წლის 1----- A-----0--/0-- განკარგულება; 2--- წლის 1----- A-----0--/0-1 განკარგულება; 2--- წლის 1----- A-----0--/0-- განკარგულება; 2--- წლის 1----- A-----0--/0-- განკარგულება; 2--- წლის 1----- A-----0--/0-4 განკარგულება.

5. აპელანტის ი----- ა-----ს მიერ გადახდილი სახელმწიფო ბაჟი 250 ლარის ოდ-ნობით თანაბარწილად დაეკისროს სსიპ აღსრულების ეროვნული ბიუროს და თბილისის სააღსრულებო ბიუროს მის სასარგებლოდ.

6. გადაწყვეტილება შეიძლება გასაჩივრდ-ს კასაციის წესით, საქართველოს უზენაესი სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატაში (მდ-ბარე ქ. თბილისი, ძმები ზუბალაშვილების ქ. №32), დასაბუთებული გადაწყვეტილების მხარეთათვის გადაცემიდან 21 (ოცდაერთი) დღის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატის მეშვეობით (მდ-ბარე ქ. თბილისი, გრ. რობაქიძის გამზირი №7ა).

მოსამართლე:

მანანა ჩოხელი